

ΟΡΓΑΝΙΣΜΌΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΉΣ ΙΔΙΟΚΤΉΣΙΑΣ (ΟΒΙ)

ΑΙΤΗΣΗ

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΕΥΡΕ

samonaliz probomanno, yravomaoz namoz arbadz "er samana	980402483
, Παεζοπηνία ταφιώ έξης:	22.10.1998
Παεφομηνία εκταίθεσης της εταφρασης Ευφοπαικού Δυτεοματος	
λοιψιος δημοιπενσης Ε.Δ.Β.Ι:	
Αριθμός / ημερομηνία κατάθεσης 9191 Ευρωπαϊκής αίτησης:	6986.2 - 13.09.91
Αριθμός / ημεφομηνία δημοσίευσης χορήγησ Ευρωπαϊκού Διπλώματος	η _ς 0548228 - 12.08.98
Χ Μετάφραση Ευρωπαϊχού Δυτλώματος	Μετάφοαση τοοποποιημένου Ευρωπαϊκού Διπλώματος
ΔΙΕΘΝΉΣ ΤΑΞΙΝΟΜΉΣΗ: C12N 9/20	Χώρες προοδιορισμού ΑΤ Χ Αυστρία ΕS Χ Ισπανία ΙΕ Ιρλανδία ΡΤ Πορτογαλία ΒΕ Χ Βέλγιο FR Χ Γαλλία ΓΓ Χ Ιταλία SE Χ Σουηδία
	LI-CH X Elbetia FL ollavdia LU X Aovlephoigyo DE X Геориачіа GB X M. Вретачіа MC Movansi DK X Davia GR X Elläda NL X Ollavdia
ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΛΙΠΑΣΗΣ. ΤΙΤΛΟΣ	
ΚΑΤΑΘΕΤΉΣ ΝΟΥΟ NORDISK Όνομα / Επωνυμία: ΝΟΥΟ ALLE, Διεύθυνση :/ Έδρα:	A/S 2880 BAGSVAERD, ΔΑΝΊΑ
Τηλέφωνο:	Τέλεφαξ:
Επιπλέον καταθέτες σε πρόσθετο φύλ Αγιθώς)	λο χαρπού
0BI / A04. 1 09/97	i,

BEST AVAILABLE COPY

NZAS-0026791

ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ (ΕΣ) Orona: SVENDSEN, ALLAN Διεύθυνση: BAKKELEDET 28, DK-3460 BIRKEROD, ΔΑΝΙΑ Τηλέφωνο: Τέλεφαξ:

| 03 | Επιπλέαν εφευφέτες σε πρόσθετο φύλλο χαφπού

ΔΗΛΩΣΗ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ (αφιθμός - ημεφομηνία - χώρα προέλευσης)

219490 - 13.09.90 - AANIA 219590 - 13.09.90 - ΔANIA 219690 - 13.09.90 - ΔANIA

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ

Όνομα:

ΘΕΟΔΩΡΑ ΒΑΓΕΝΑ

Διεύθυνση: Κουμπάρη 2, 106 74 Αθήνα

Τηλέφωνο:

3625757 - 3626624

Τέλεφαξ:

ΑΝΤΙΚΛΗΤΟΣ

Όνομα:

ΕΛΕΝΗ Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Διεύθινση:

Κουμπάρη 2, 106 74 Αθήνα

Τηλέφωνο: 3625757 - 3626624 - 3622724

3626742

Τόπος:

Αθήνα

Ημεφομηνία: **21.10.98**

Υπογραφή (ές) του (των) καταθέτη (των βήρου (των) π. Προξουσίου (ων)

ΔΙΚΗΓΟ ΤΕΗ ΘΕΟΔΩΡΑ

ΚΟΥ ΜΠΑΤΗ ΑΝΤΑΙΚΑΙ 1560 Ε

ΤΗΛ: 362 156 2.4

ΔΟΥ: ΒΥΡΟΝΑ

ΘΕΟΔΩΡΑ ΒΑΓΕΝΑ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥ ΜΕΝΑ ΛΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΕΤΕΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟΤΗΝ ΥΠΟΓΡΑΦΙΕ $26.014.9017\Omega\Sigma\Pi NOMIKOY 0POS\Omega0OVNAAKTYAOFPAPH9EFKALHI\DeltaIOTITTA TOY$ YHOLPADONIONIA HIN ELAPELA

OBI / A04. 2 09/97

2/3

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ (ΟΒΙ)

ΑΙΤΉΣΗ

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

(έντυπο για επιπλέον εφευρέτες)

	2αταπίτη μεταφραίοης ματός: 980402483
Ηπεδοίτωκα παίκογα	pine: 22 · 1 û · 1988
Ηπείουτηνου καταίδα Ετοκοπαίκου Δετλω	me the intuitione
λοιθιώς δημοσίεινη	Ķ/Ε.Δ.Β.I:
Αριθμός/ημερομηνί	α κατάθεσης Ευρωπαϊκής αίτησης: 91916986.2 -13.09.91
Αριθμός / ημερομηνί	α δημοσίευσης χορήγησης Ευρωπαϊκού Διπλώματος: 0548228 -12.08.98
ΕΦΕΥΡΕΤΉΣ:	
Ονομα/Επωνυμία:	
Διεύθυνση: / Έδρα:	CLAUSEN, IB, GROTH
Τηλέφωνο:	ORDRUP JAGTVEJ 153, ST.TV., DK-2920 CHARLOTTENLUND, ΔΑΝΊΑ Τέλεφοξ:
·	
ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ:	
Όνομα/Ετωνυμία: 	PATKAR, SHAMKANT, ANANT
Διεύθυνση: / Έδοςα:	CHRISTOFFERS ALLE 91, DK-2800 LYNGBY, AANIA
Τηλέφωνο:	Τέλεφαξ:
ΕΦΕΥΡΕΤΉΣ:	
	GORMSEN, ERIK
	BONNIGER, ERIK
Διεύθυνση: / Έδοςα: :	SNEKKETOFTEN 15, DK-2830 VIRUM, ΔΑΝΊΑ
Διεύθυνση: / Έδο့α:	

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ (ΟΒΙ)

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΕΓΓΡΑΦΩΝ **ΣΙΚΑΙΟΥΧΌΣ 'Η ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΌΣ** Нигозипуна Υπογικισή επισημη σφριεχίδα γύρμος αυτίσης για καταθείτη μεταφικίσης 980402483 Ευφοπιακού Διπλιόματος: Ημεροιηνία παραλαβης: Πμειομηνία καπάθεσης της μετάφρασης Ευροπαικού Διπλώματος: Apathocomorerane EABI: Πιστοποιούμε την παραλαβή των εγγρώφων έτσι όπως δηλώνονται παρακάτω: Η ΑΙΤΗΣΗ ΟΠΩΣ ΚΑΤΑΤΙΘΕΤΑΙ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΌ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΓΤΡΑΦΑ: Μετάφραση της Περιγραφής | 2 αντίγραφας 4 φύλλα ανά αντίγραφο Ια. Ξενόγλωσση Περιγραφή στα : 🗶 Αγγλικά. Γερμανικά αντίγραφα. 2 1 Γαλλικά, φύλλα ανά αντίγραφο 2. Μετάφραση των Αξιώσεων: αντίγραφας φύλλα ανά αντίγραφο 2α. Ξενόγλωσσες Αξιώσεις στα: Γεφμανικά -Αγγλιχα. Γαίλικά, φύλλα ανά αντίγραφο αντίγραφα φύλλα ανά αναγραφο 3. Μετάφραση της Περίληψης: αντίγραφα, 3α. Ξενόγλωσση Περίληψη στα: Αγγλικά Γαλλικά, Γεφμανικά - . αντίγραφα, φύλλα ανά αντίγξαφο 4. Σχέδια: gilla b αντίγραφα, ο σινολο σχεδίων 4α. Ξενόγλωσσα σχέδια: σύνολο σχεδίων 5. Διαφοφετικές αξιώσεις για την Ελλάδα 6. Απόδειξη καταβολής τέλους κατάθεσης 7. Ειδικό πληφεξούσιο Γενικό Πληρεξούσιο μχέχερος μετάφραση 9. Επιτίεον φύλλο (α) καταθέτη (ών). 10. Επιπλέον φελλο (α) εφευρέτη (ών) $\dot{\eta}\,A_2$ ήA3 - 11. Evreno A₁ X 12 Evreno B₁ ήB 13. Evento 2006X 14. EPO FORM 1219 ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΉ ΜΕΤΑΦΡΑΣΉ ΜΕ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΊΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠ. OBI/A04.3 09/97

3/3

EP,15153

ΤΙΤΛΟΣ

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Παραλλαγές λιπάσης

Πεδίο της εφεύρεσης

Η παρούσα εφεύρεση αναφέρεται σε νέες παραλλαγές ενζύμου λιπάσης με βελτιωμένες ιδιότητες, σε DNA κατασκευές που κωδικοποιούν την έκφραση των ρηθέντων παραλλαγών, σε τα κύτταιρα ξενιστές ικανά να εκφράζουν τις ποικιλίες από τις DNA κατασκευές, όπως επίσης και σε μια μέθοδο παραγωγής των παραλλαγών μεσω της καλλιέργειας των ρηθέντων ξενιστών κυττάρων.

Ιστορικό της εφεύρεσης

Η έλευση και η ανάπτυξη των τεχνικών ανασυνδυασμένου DNA είχε βαθιά επίδιαση στο πεδίο της χημείας των πυωτεϊνών. Θεωρείται ότι αυτές οι τεχνικές θα καταστήσουν δυνατό το σχεδιασμό πεπτιδίων και πρωτεϊνών, όπως τα ένζυμα, σύμφωνα με ειδικά κριτήρια, επιτρέποντας έτσι την παραγωγή ενώσεων με επιθυμητές ιδιότητες.

Λόγω της διαθεσιμότητας τέτοιων τεχνικών, έχει καταστεί δυνατή η κατασκευή ενζύμων με επιθυμητές αλληλουχίες αμινοξέων, και πολλές έρευνες έχουν αφιερωθεί σ' αυτό το αντικείμενο.

Η πρωτοτιτγής δομή ορισμένων λιπασών έχει καθοριστεί και περιγραφεί στη βιβλιογριφία (Boel et al., Lipids 23, 701-706 (1988), de Caro et al., Biochim. Biophys. Acta 671, 129-138 (1981), Winkler et al., Nature 343, 771-774 (1990)). Περαιτέρω, έχει εξακριβωθεί η τριτοταγής δομή ενός πολύ μικρότερου αριθμού λιπασών (Winkler et al., Nature 343, 771-774 (1990), Brady et al., Nature 343, 767-770 (1990) J. D. Schrag et al., Nature 351, 1991, pp. 761-764). Από αυτές τις έρευνες φαίνεται ότι οι λιπάσες έχουν κοινά συγκεκριμένα δομικά χαρακτηριστικά, αλλά από την άλλη πλευρά, υπάρχουν επίσης βασικές δομικές παραλλαγές μεταξύ των λιπασών.

Σύνοψη της εφεύρεσης

Περαιτέρω έρευνες έχουν δείξει ότι οι βελτιωμένες ιδιότητες των λιπασών μπορούν να προχύψουν με μία ή περισσότερες ειδιχές μεταλλιτγές στην αλληλουχία του DNA που εχφράζει μια ειδιχή λιπάση για την απόχτηση παραλλαγών λιπάσης που εμφανίζουν τέτοιες βελτιωμένες ιδιότητες.

Συνεπώς, από μιαν άποψη, η παρούσα εφεύρεση αναφέρεται σε μια παραλλαγή λιπάσης της γονικής λιπάσης που περιέχει μια καταλυτική δίκην θρυψίνης τριάδα περιλαμβάνουσα μια ενεργή σερίνη κείμενη σε ένα κατί εξοχήν υδρόφοβο, επιμήκη θύλακα σύνδεσης του μορίου της λιπάσης, όπου το ηλεκτροστατικό φορτίο ή/και η υδροφοβία της λιπιδικής ζώνης επαφής της γονικής λιπάσης αλλάζει με την εξάλειψη ή την αντικατάσταση ενός ή περισσότερων αρνητικά φορτισμένο κατάλοιπο (-α) αμινοξέων, ή/και με την αντικατάσταση ενός ή περισσότερων ουδετέρων καταλοίπων αμινοξέων με θετικά φορτισμένο κατάλοιπο (-α) αμινοξέων, ή/και με εξάλειψη ή αντικατάσταση ενός ή περισσότερων υδρόφιλων καταλοίπων αμινοξέων με υδρόφοβο κατάλοιπο (-α) αμινοξέων. Προς χάριν ευκολίας, αυτή η παραλλαγή λιπάσης ορίζεται στα ακόλουθα ως παραλλαγή λιπάσης Ι.

Στο παρόν κείμενο, ο όρος «δίκην θρυψίνης» υποδηλώνει ότι η γονική λιπάση αποτελείται από μια καταλυτική τριάδα στο ενεργό κέντρο που αντιστοιχεί σε αυτό της θρυψίνης, π.χ. τα αμινοξέα Ser, His και ένα από τα Asp. Glu, Asn ή Gln. Μερικές λιπάσες μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν μια επιφανειακή δομή βρόχου η οποία καλύπτει την ενεργή σερίνη όταν η λιπάση είναι σε ανενεργή μιρφή (ένα παράδειγμα μιας τέτοιας λιπάσης περιγράφεται υπό Brady et al., Nature 343, 1990, pp. 767-770). Όταν η λιπάση ενεργοποιείται, η δομή βρόχου μετατοπίζεται ώστε να εκθέσει τα κατάλοιπα του ενεργού κέντρου, δημιουργώντας μια επιφάνεια με αυξημένη επιφανειακή υδροφοβία η οποία αλληλεπιδρά με το λιπιδικό υπόστρωμα στην ή κατά τη διάρκεια της υδρόλυσης. Για αυτό το σκυπό, αυτή η επιφάνεια ορίζεται ως η «λιπιδική ζώνη επαφής», που προορίζεται να περιλάβει τα κατάλοιπα αμι-

νοξέων που βιμάπονται εντός ή σχηματίζουν μέψος της επιφάνειας. Αυτά τα κατάλοιπα μποφαίν να συμμιτέχουν στην αλληλεπίδιμαση της λιπάσης με το υπόστιωμα στην ή κατά τη διάφκεια της υδιόλυσης όπου η λιπάση υδιολύει τις εγλυπερίδια από τη λιπιδική φάση όταν ενεργοποιείται από την επαφή με την λιπιδική επιφάνεια. Κατά τη διάφκεια της υδιόλυσης των τις εγλυπεριδίων, σχηματίζονται σε διάφοιες ποσότητες λιπαρά οξέα και μονο- και διγλυπερίδια. Ένας λόγος για την αλλαγή του ηλεπιροστατικού φοιτίου ή/και της υδιοφοριβίας της λιπιδικής ζώνης επαφής μέσω μετάλλαξης της λιπιδικής σε αυτή τη ζώνη είναι ότι τα λιπαρά οξέα που σχηματίζονται κατά τη διάφκεια της υδιοδύυσης μπορούν να παραμείνουν στη λιπιδική φάση, σχηματίζοντας έτσι μια αρνητικά φοιτισμένη επιφάνεια. Όταν η λιπάση χρησιμοποιείται για σκοπούς πλύσης, τα αρνητικά φοιτισμένα απορουπαντικά μπορούν να σχηματίσουν αρνητικά φοιτισμένος τη λιπιδική επιφάνεια. Έτσι, με την παρασκευή των παραλλιγών λιπάσες με διαφορετικές εξιδεικεύσεις ή/και βελτιωμένες ιδιότητες.

Η παρούσα εφεύρεση αναφέρεται επίσης σε μια καταπκευή DNA περιλαμβάνουσα μια αλληλουχία DNA που κωδικοποιεί μια παραλλαγή λιπάσης όπως αναφέρθηκε παραπάνω, σε έναν ανασυνδυασμένο φορέα έκφρασης που φέρει η ρηθείσα κατασκευή DNA, σε ένα κύτταρο μεταμορφωμένο με τη κατασκευή DNA ή τον φορέα έκφρασης, όπως επίσης σε μια μέθοδο παραγωγής μιας παραλλαγής λιπάσης της εφεύρεσης μέσω καλλιέργειας ή ανάπτυξης του ρηθέντος κυττάρου υπό συνθήκες που οδηγούν στην παραγωγή της παραλλαγής λιπάσης, μετά την οποία η παραλλαγή λιπάσης ανακτάται από την καλλιέργεια.

Η εφεύρεση αναφέρεται περαιτέρω σε ένα απορρυπαντικό πρόσθετο περιέχον μια παραλλαγή λιπάσης της εφεύρεσης, κατ' επιλογήν με τη μορφή μιας μη κονιώδους κόκκου, σταθεροποιημένου υγρού ή προστατευμένου ενζύμου, όπως επίσης σε μια απορρυπαντική σύνθεση περιλαμβάνουσα την παραλλαγή λιπάσης της εφεύρεσης.

Λεπτομερής περιγραφή της εφεύρεσης

5

10

15

20

Στην παρούσα περιγραφή και στις αξιώσεις, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθες συντομογραφίες:

25	Αμινο	ξέα:			
	Α	=	Ala	=	Αλανίνη
	v	=	Val	=	Βαλίνη
	L	=	Leu	==	Λευκίνη
	I	=	Ile	=	Ισολευχίνη
30	P	. ==	Pro	=	Προλίνη
	F	=	Phe	=	Φαινυλαλανίνη
	w	=	Trp	=	Τουπτοφάνη
	M	=	Met	=	Μεθειονίνη
	G	=	Gly	=	Γλυκίνη
35	S	=	Ser	-	Σερίνη
	T	=	Thr	=	Θρεονίνη
	С	=	Cys	=	Κυστείνη
	Y	=	Тут	=	Τυροσίνη
	N	=	Asn	=	Ασπαραγίνη
40	Q	=	Gln	=	Γλουταμίνη
	D	=	Asp	=	Ασπαρτικό οξύ
	E	=	Glu	=	Γλουταμινικό οξύ
	K	=	Lys	=	Λυσίνη
	R	=	Arg	=	Αργινίνη
45	Н	=	His	=	Ισπδίνη

Στην περιγραφή των παφαλλαγών λιπτίσης σύμφωνα με την εφεύρετη, χρησιμοποιείται η ακόλουθη ονοματολογία προς ευκολία αναφοράς:

Αρχικό αμινοξύ (-έα): θέση (-εις): υποκατεστημένο αμινοξύ (-έα)

Σύμφωνα με αυτή την ονοματολογία, για παράδειγμα η αντικατάσταση του γλουταμινικού οξέος από γλυκίνη στη θέση 195 απεικονίζεται ως εξής:

Gly 195 Glu of G195E

η εξάλειψη της γλυκίνης στην ίδια θέση απεικονίζεται ως:

Gly 195 * n G195*

και η ένθεση ενός πρόσθετου κατάλοιπου αμινοξέος όπως η λυσίνη απεικονίζεται ως:

Gly 195 GlyLys i G195GK

Όπου η ειδική λιπάση περιλαμβάνει μια «εξάλειψη» συγκριτικά με άλλες λιπάσες και εκτελείται μια ένθεση σε μια τέτοια θέση αυτό υποδεικνύεται ως εξής:

* 36 Asp 1/ * 36D

για την ένθεση ενός ασπαρτικού οξέος στη θέση 36

Οι πολλαπλές μεταλλαγές διαχωρίζονται με συν, π.χ.:

Arg 170 Tyr + Gly 195 Glu n R170Y + G195E

παιριστάνει μεταλλαγές στις θέσεις 170 και 195 υποκαθιστώντας την τυροσίνη και το γλουταμινικό οξύ με αιργινίνη και γλυκίνη, αντίστοιχα.

Σύμφωνα με την εφεύρεση, η παραλλαγή λιπάσης Ι είναι κατά προτίμηση μια παραλλαγή στην οποία ένα ή περισσότερα κατάλοιπα γλουταμινικού οξέος ή ασπαρτικού οξέος της λιπιδικής ζώνης επαφής της λιπάσης αντικαθίστανται από γλουταμίνη, ασπαραγίνη, αλανίνη, λευκίνη, βαλίνη, σερίνη, θρεονίνη, λυσίνη ή αργινίνη.

Παρόλο που η γονική λιπάση μπορεί να εξαχθεί από μια ποικιλία πηγών όπως λιπάσες θηλαστικών, π.χ. πανγκρευτικές, γαστρικές, ηπατικές ή λιποπρωτεΐνικές λιπάσες, γενικώς προτιμάται να είναι μια μικροβιακή λιπάση. Ως τέτοια, η γονική λιπάση επιλέγεται από ζυμομύκητα, π.χ. λιπάσες <u>Candida</u>, ή βακτήριο, π.χ. λιπάσες <u>Pseudomonas</u> ή μύκητα, π.χ. λιπάσες <u>Humicola</u> ή <u>Rhizomucor</u>. Ιδιαίτερα προτιμάται η επιλογή της γονική λιπάσης από μια ομάδα δυμικώς ομόλογων λιπασών.

Σε μια προτιμούμενη ενσωμάτωση της παραλλαγής λιπάσης Ι της εφεύρεσης, η γονική λιπάση είναι μια λιπάση <u>Rhizomucor miehei</u>, ειδικότερα η λιπάση που περιγράφεται στην ΕΡ 305 216. Σε αυτή την ενσωμάτωκη, ένα ή περισσότερα κατάλοιπα αρνητικά φορτισμένων αμινοξέων μπορούν να υποκατασταθούν με ένα ή περισσότερα κατάλοιπα θετικά φορτισμένων ή ουδέτερων αμινοξέων ως ακολούθως:

D91N. K, R, A, V, L, S, T-D256N, K, R, A, V, L, S, T-D226N, K, R, A, V, L, S, T-D61N, K, R, A, V, L, S, T-D113N, K, R, A, V, L, S, T-E201Q, K, R, A, V, L, S, T-D243N, K, R, A, V, L, S, T.

Σε μια άλλη προτιμούμενη ενσωμάτωση της παραλλαγής λιπάσης Ι της εφεύρεσης, η γονική λιπάση είναι μια λιπάση <u>Humicola lanuginosa</u>, ειδικότερα η λιπάση που παράγεται από το στέλεχος DSM 4106 του <u>H. lanuginosa</u> (βλέπε EP 258 068). Σε αυτή την ενσωμάτωση, ένα ή περισσότερα αρνητικώς φορτισμένα κατάλοιπα αμινοξέων μπορούν να αντικατασταθούν με ένα ή περισσότερα συδέτερα ή θετικώς φορτισμένα κατάλοιπα αμινοξέων ως κίττωθι:

45

5

10

15

20

25

30

35

15

10

5

Ιδιαίτερα προτιμούμενες αντικαταστάσεις σύμφωνα με την εφεύρεση είναι

E87Q + D254N + D242N + E210Q-E87Q + D254N + E210Q-D96N + E87Q + D254N-R209A + E210A.

20

40

45

Εναλλακτικά, ένα ή περισσότερα κατάλοιπα ινιδέτερων ειμινοξέων μπορεί να αντικατασταθούν με ένα ή περισσότερα θετικώς φορτισμένα κατάλοιπα αμινοξέων ως κάτωθι:

25 T267K, R·
S85K, R·
T226K, R·
N88K, R·
N92K, R·
N92K, R·
1202K, R·
L206K, R·
L259K, R·
V203K, R·
Y203K, R·
Y203K, R·
Y203K, R·
Y202K, R

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η λιπάση <u>Humicola lanuginosa</u> και η λιπάση <u>Rhizomucor miehei</u> ανήκουν στην ίδια ομάδα λιπασών. Αυτό συνεπάγεται ότι η συνολική τρισδιάστατη δομή των δύο λιπασών μοιάζει πολύ και έχει δειχθεί με κρυσταλλογραφία ακτίνων Χ ότι είναι υψηλά ομόλογες (ένα μοντέλο υπολογιστή της λιπάσης <u>H. lanuginosa</u> και της <u>Rh. miehei</u> απεικονίζεται στις Εικόνες 1Α και Β και 2Α και Β, αντίστοιχα, από τις οποίες οι ομοιότητες ανάμεσα στις λιπιδικές ζώνες επαφής των δύο λιπασών διακρίνονται σαφώς). Συνεπώς, είναι πιθανόν ότι οι τροποποιήσεις του υποδεικνυόμενου τύπου για κάθε λιπάση να είναι επίσης λειτουργικές για την άλλη λιπίση.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με την εφεύρεση, οποιτιδήποτε των τροποποιήσεων της αλληλουχίας των αμινοξέων που αναφέρθηκε παραπάνω για την παραλλαγή λιπάσης Ι μπορεί να συνδυαστεί με οποιαδήποτε άλλη τροποποιήση που αναφέρθηκε παραπάνω ή με οποιαδήποτε των τροποποιήσεων για τις παραλλαγές ΙΙ και ΙΙΙ που περιγράφονται στην WO 92/05249.

Μεθοδοί παρασκευής των παραλλαγών λιπάσης της εφεύρειης

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Μερικές μέθοδοι για την εισαγωγή μεταλλίξεων σε γυνίδια είναι γνωπές στην τεχνική. Μετά από μια σύντομη αυξήτηση για την κλωνοποίηση των κωδικοποιητικών της λιπάσης DNA αλληλουχιών, θα συξητηθούν οι μέθοδοι δημιουργίας μεταλλαγών σε ειδικές θέσεις στην αλληλουχία κωδικοποίησης της λιπάσης.

Κλωνοποίηση μιας χωδιχοποιητικής της λιπάσης αλληλουχίας DNA

Η DNΑ αλληλουχία που κωδικοποιεί μια γυνική λιπάση μπορεί να απομονωθεί από ένα οποιοδήποτε κύπταρο ή μικροοργανισμό που παράγει την υπο συζήτηση λιπάση με διάφορες μεθόδους, γνωστές στην τεχνική. Πρώτον ένα γονιδιακό DNΑ ή/και μια βιβλιοθήκη cDNΑ θα πρέπει να κατασκευαστεί χρησιμοποιώντιις χρωμοσωμικό DNΑ ή αγγελιαφόρο RNA από τον οργανισμό που παράγει την υπό μελέτη λιπάση. Ακολούθως, αν η αλληλουχία αμινοξέων της λιπάσης είναι γνωστή, μπορούν να παρασκευαστούν και να χρησιμοποιηθούν ομόλογοι επισημασμένοι ολιγονουκλεοτιδικοί ανιχνευτές στην αναγνώριση των κλώνων που κωδικοποιούν τη λιπάση από μια βιβλιοθήκη του γονιδιώματος του βακτηριακού DNA. ή από μια βιβλιοθήκη από ένα μυκητιακό cDNA. Εναλλακτικά, ένας επισημασμένος ολιγονουκλεοτιδικός ανιχνευτής που περιλαμβάνει αλληλουχίες ομόλογες της λιπάσης από άλλο στέλεχος βακτηρίων ή μύκητων μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως ανιχνευτής για την εξακρίβωση των κλώνων που κωδικοποιούν τη λιπάση, με τη χρήση συνθηκών υβριδοποίησης και ξεπλύματος ελαιτωμένης αυστηρότητας.

Επιπλέον άλλη μια μέθοδος για την εξαικρίβωση κλώνων που παράγουν λιπάση περιλαμβάνει την ένθεση θραυσμάτων γονιδιακού DNA εντός ενός φορέα έκφρασης, όπως ένα πλασμίδιο, τη μεταμόρφωκη βακτηρίων αρνητικών στη λιπάση με την προκύπτουσα βιβλιοθήκη γονιδιακού DNA, και ακολούθως την τοποθέτηση των μεταμορφωμένων βακτηρίων σε άγαρ που περιέχει ένα υπόστρωμα για τη λιπάση. Αυτά τα βακτήρια που περιέχουν πλασμίδιο που φέρει λιπάση θα παράγουν αποικίες περιβαλλόμενες από μια άλω διαυγούς άγαρ, λόγω της χώνευσης του υποστρώματος από την αποβαλλόμενη λιπάση.

Εναλλακτικά, η DNA αλληλουχία που κωδικοποιεί το ένξυμο μπορεί να παρασκευαστεί πυνθετικά με καθιερωμένες τυπικές μεθόδους, π.χ. τη φωσφοαμιδική μέθοδο που περιγράφεται υπό S. L. Beaucage and M. H. Caruthers, Tetrahedron Letters 22, 1981, pp. 1859-1869, ή τη μέθοδο που περιγράφεται υπό Matthes et al., The EMBO J. 3, 1984, pp. 801-805. Σύμφωνα με τη φωσφοαμιδική μέθοδο, τα ολιγονουκλεοτίδια παρασκευάζονται, π.χ., εντός αυτόματου παρασκευαστή DNA, καθαρίζονται, ανασυνδέονται, συνδέονται και κλωνοποιούνται εντός κατάλληλων φορέων. Τελικώς, η DNA αλληλουχία μπορεί να είναι μικτής γονιδιακής και συνθετικής, μικτής συνθετικής και cDNA ή μικτής γονιδιακής και συνθετικής και συνθετικής γονιδιακής και συνθετικής και συνθετικής γονιδιακής γονιδιακής και συνθετικής, η το υπορεί επό τη σύνδεση θραυσμάτων συνθετικής, γονιδιακής ή cDNA προέλευσης (όπως συμφέρει), όπου τα θραύσματα αντιστοιχούν στα διάφορα τμήματα όλης της DNA αλληλουχίας, σύμφωνα με πρότυπες τεχνικές. Η DNA αλληλουχία μπορεί επίσης να παρασκευαστεί από αλυσιδωτή αντίδραση πολυμεράσης (PCR) χρησιμοποιώντας ειδικούς εκκινητές, για παράδειγμα όπως περιγράφεται στην US 4.683.202 ή υπό R. K. Saiki et al., Science 239, 1988, pp. 487-491.

Μεταλλαξιγένεση κατευθυνόμενης θέσης της αλληλουχίας που κωδικοποιεί τη λιπάση

Όταν απομονωθεί η DNA αλληλουχία που χωδικοποιεί τη λιπάση, και έχουν εξακριβωθεί οι επιθυμητές θέσεις για τη μεταλλαγή, οι μεταλλαγές μπορούν να εισαχθούν με τη χρήση συνθετικών ολιγονουκλεστιδίων. Αυτά τα ολιγονουκλεστίδια περιέχουν αλληλουχίες νουκλεοτιδίων που στέκονται δίπλα στις επιθυμητές θέσεις μεταλλαγής τα μεταλλαγμένα νουκλεστίδια εισάγονται κατά τη διάρκεια της ολιγονουκλεοτιδικής σύνθετης. Σε μια ειδική μέθοδο, ένα μονόκλωνο χάσμα του DNA που γεφυρώνει την αλληλουχία που κωδικοποιεί τη λιπάση. δημιουργείται εντός ενός φορέα που φέρει την ονίδιο λιπάσης. Ακολούθως το συνθετικό νουκλεοτίδιο, που φέρει την επιθυμητή μεταλλαγή, ανασυνδέεται σε μια ομόλογη περιοχή του μονόκλωνου DNA. Το παραμένον χάσμα ακολούθως πληρούται με DNA πολυμεράση Ι (θραύσμα Klenow) και η δομή συνδέεται με τη χρήση λιγκάσης Τ4. Σε ένα ειδικό παράδειγμα αυτής της μεθόδου περιγράφεται υπό Morinaga et al., (1984, Biotechnology 2: 646-639). Στην Ευρ. ΗΠΑ Νο. 4.760.025 υπό Estell et al., που δημοσιεύτηκε στις 26 Ιουλίου 1988, περιγράφεται η ειπαγωγή ολιγονουκλεοποδίον που κωδικοποιούν πολλαπλές μεταλλαγές μέσω πραγματοποίησης ελάχιστων τροποποιήσεων της κασ-

υέτιις, εντούτοις, μποφεί να εισαχθεί μια απόμη μεγαλύτεψη ποικιλία μεταλλαγών σε οποιοδήποτε χρόνο με τη μέθθοδο Morinaga. επειδή μποφεί να εισαχθεί μια πολλαπλότητα ολιγονουκλευτιδίων με διαφοφετικά μήκη.

Μια άλλη μέθοδος εισαγωγής μεταλλαγών σε αλληλουχίες που κωδικοποιούν τη λιπάση περιγράφεται υπό Nelson and Long, <u>Analytical Biochemistry 180</u>, 1989, pp. 147-151. Αυτή περιλαμβάνει την εκ τριών σταδίων δημιουργία ενός θραύσματος PCR που περιέχει την επιθυμητή μεταλλαγή που εισάγεται με τη χρήση ενός χημικά παρασκευασμένου κλώνου DNA ως ένα από τους εκκινητές στις αντιδράσεις PCR. Από το από την PCR δημιουργούμενο θραύσμα, μπορεί να απομονωθεί ένα θραύσμα DNA περιέχον τη μεταλλαγή μέσω διάσπασης με ενδονουκλεάσεις περιορισμού και την επανένθεση σε ένα πλασμίδιο έκφρασης (βλέπε επίσης τις Εικ. 3 και 4 στις οποίες απεικονίζεται περαιτέρω αυτή η μέθοδος).

Έχφραση των παραλλαγών λιπάσης

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Σύμφωνα με την παρούσα εφεύρεση, μια μεταλλαγμένη αλληλουχία που κωδικοποιεί τη λιπάση που παράγεται με τις ανωτέρω περιγραφείσες μεθόδους, ή με οποιαδήποτε εναλλακτική μεθοδο γνωστή στην τεχνική, μπορεί να εκφραστεί σε ενζυμική μορφή, με τη χρήση ενός φορέα έκφρασης ο οποίος τυπικά περιλαμβάνει αλληλουχίες ελέγχου που κωδικούν έναν προαγωγέα, έναν χειριστή, τη ριβοσωμική θέση δέσμευσης, τη μετάφραση του σήματος έναρξης, και κατ' επιλογήν ένα γονιδιακό καταστολέα ή διάφορους γονιδιακούς ενεργοποιητές. Για να επιτραπεί η απέκκριση της εκφραζόμενης πρωτείνης, τα νουκλεοτίδια που κωδικοποιούν ένα «σήμα αλληλουχίας» μπορούν να εισαχθούν πριν την αλληλουχία που κωδικοποιοί τη λιπάση. Για την έκφραση υπό τη φορά των αλληλουχών ελέγχου, ένα γονίδιο στόχος προς επεξεργασία σύμφωνα με την εφεύρεση συνδέεται λειτουργικά με τις αλληλουχίες ελέγχου στο κατάλληλο πλαίσιο ανάγνωσης. Οι αλληλουχίες του προαγωγέα που μπορούν να ενσωματωθούν στους πλασμιδικούς φορείς, και οι οποίες μπορούν να στηρίξουν τη μεταγραφή του μεταλλαγμένου γονιδίου λιπάσης, περιλαμβάνουν χωρίς περιορισμό τον προκαρυωτικό προαγωγέα β-λακταμάσης (Villa-Kamaroff, et al., 1978, Proc. Natl. Acad. Sci. USA 75: 3727-3731) και τον προαγωγέα τας (DeBoer, et al., 1983, Proc. Natl. Acad. Sci. USA 80: 21-25). Περαιτέρω αναφορές μπορούν επίσης να βρεθούν στο «Useful proteins from recombinant bacteria» στο Scientific American, 1980, 242: 74-94.

Σύμφωνα με μια ενσωμάτωση ο <u>B. subtilis</u> μεταμορφώνεται από έναν φορέα έχφρασης που φέρει το μεταλλαγμένο DNA. Αν η έχφραση πρόκειται να λάβει χώρα σε έναν απεχριτικό μιχροοργανισμό όπως ο <u>B. subtilis</u> μια αλληλουχία σήματος μπορεί να ακολουθήσει τη μετάφραση του σήματος έναρξης και προηγείται της DNA αλληλουχίας που μας ενδιαφέρει. Η αλληλουχία σήματος δρα για τη μεταφορά του προϊόντος έχφρασης στο χυτταμικό τοίχωμα όπου διασπάται από το προϊόν κατά την απέχχρισης. Ο όρος «αλληλουχίες ελέγχου» όπως ορίζονται ανωτέρω περιλαμβάνουν μια αλληλουχία σήματος, όταν είναι παρούσα.

Στην παρούπα προτιμούμενη μέθοδο παραγωγής παραλλαγών λιπάσης της εφεύρεσης, ως ξενιστής οργανισμός χρησιμοποιείται ένας νηματώδης μύκητας. Ο ξενιστής οργανισμός νηματώδης μύκητας μπορεί προσφόρως να είναι ένας μύκητας που έχει χρησιμοποιηθεί προσηγουμένως ως ξενιστής προς παραγωγή ανασυνδυασμένων πρωτεϊνών, π.χ. ένα στέλεχος του <u>Aspergillus sp.</u>, όπως <u>A. niger, A. nidulans</u> ή <u>A. oryzae</u>. Η χρήση του <u>Α. oryzae</u> στην παραγωγή των ανασυνδυασμένων πρωτεϊνών περιγράφεται εκτενώς, π.χ. στην ΕΡ 238 023.

Για την έχφραση των παραλλαγών λιπάσης στον <u>Aspergillus</u>, ένας προαγωγέας προηγείται της DNA αλληλουχίας που χωδιχοποιεί την παραλλαγή λιπάσης. Ο προαγωγέας μπορεί να είναι οποιαδήποτε αλληλουχία DNA που εμφανίζει μια ισχυρή μεταγραφική δραστιχότητα στον <u>Aspergillus</u> και μπορεί να εξαχθεί από ένα γονίδιο που κωδικοποιεί μια εξωχυτιαρική ή εσωκυτιαρική πρωτείνη όπως μια αμυλάση, μια γλυκοαμυλάση, μια πρωτεάση, μια λιπάση, μια χυτιαρινάση ή ένα γλυκολυτικό ένζυμο:

Παραδείγματα κατάλληλων προαγωγέων είναι οι εξαγόμενοι από το γονίδιο που κωδικοποιεί την αμυλάση ΤΑΚΑ <u>Α. oryzae, Rhizomucor miehei</u> ασπαφική πρωτεϊνίση, <u>Α. niger</u> ουδέτερη α-αμυλάση, <u>Α. niger</u> σταθεψή σε οξέα α-αμυλάση, <u>Α. niger</u> γλυκοαμυλάση, <u>Rhizomucor miehei</u> λιπάση, <u>Α. oryzae</u> αλκαλική πρωτεάση ή <u>Α. oryzae</u> ωσμεράση φωσφορικής τριόξης.

Ειδικότερα όταν ο ξενιστής οργανισμός είναι ο <u>Α. στγχαε,</u> ένας προτιμούμενος προαγωγέας για χρήση στη μέθοδο της παρούσας εφεύρεσης είναι ο προιτγωγέας αμιλάση <u>Α. στγχαε</u> ΤΑΚΑ καθώς εμφανίζει μια ισχυρή μετα-

γραφική δραστικότητα στον <u>Α. στγκο</u>. Η αλληλουχία του προαγωγέα της αμυλιατης ΤΑΚΑ περιγράφετα στην ΕΡ 238 023.

Οι αλληλουχίες τεοματισμού και πολυαδενυλίωσης μπορούν κατάλληλα να εξαχθούν από τις ίδιες πηγές όπως του προαγωγέα.

Οι τεχνικές που χρητιμοποιούνται για τη μεταμόρφωση ενός ξενιστή κυττάρου μύκητα μπορούν να είναι καταλήλως όπως περιγράφονται στην ΕΡ 238 023.

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Για τη διασφάλιση της απέχκυσης της παραλλαγής λιπίσης από το χύτταρο ξενιστή, ένα σήμα αλληουχίας προηγείται της DNA αλληλουχίας που χωδιχοποιεί την παραλλαγή της λιπάσης το οποίο μπορεί να είναι ένα φυσιχώς απαντώμενο σήμα αλληλουχίας ή ένα δραστιχό τμήμα αυτού ή μια συνθετιχή αλληλουχία παρέχουσα έχχυση της πρωτείνης από το χύτταρο. Ειδιχότερα, η αλληλουχία σήματος μπορεί να προείχχεται από ένα γονίδιο που χωδιχοποιεί μια αμυλάση ή γλυχοαμυλάση <u>Aspergillus</u> sp. ένα γονίδιο που χωδιχοποιεί μια λιπάση ή πρωτεάση <u>Rhizomucot michci</u>, ή ένα γονίδιο που χωδιχοποιεί μια χυτταρινάση ξυλανία η ή λιπάση <u>Humicola</u>. Η αλληλουχία σήματος χατά προτίμηση εξάγεται από ένα γονίδιο που χωδιχοποιεί την αμυλάση ΤΑΚΑ <u>Α. οτγχαε</u>, την ουδέτερη α-αμυλάση <u>Α. niger</u>. την σταθερή σε οξέα α-αμυλάση <u>Α. niger</u> ή την γλυχοαμυλάση <u>Α. niger</u>.

Το μέσο που χοησιμοποιείται για την καλλιέργεια των μεταμορφωμένων κυττάρων ξενιστών μπορεί να είναι οποιοδήποτε συμβατικό μέσο κατάλληλο για την ανάπτυξη των κυττάρων <u>Aspergillus.</u> Οι μεταμορφωμένοι τύποι είναι συνήθως σταθεροί και μπορυών να καλλιεργηθούν απουσία επιλεκτικής πίεσης. Εντούτοις, αν οι μεταμορφωμένοι τύποι βρεθούν ότι είναι ασταθείς, ένας εισαγόμενος δείκτης επιλογής στα κύτταρα μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επιλογή.

Η απεχεινόμενη πρωτείνη ώριμης λιπάσης από τα χύτιαρα ξενιστές μπορεί προσφόρως να ανακτηθεί από το μέσο καλλιέργειας με γνωστές μεθόδους που περιλαμβάνουν το διαχωρισμό των χυττάρων από το μέσο μέσω φυγοχέντρησης ή διήθησης, και την καταχρήμνιση των πρωτείνικών συστατικών του μέσου με ένα άλας όπως θεικό αμμώνιο, με ακόλουθες χρωματογραφικές μεθόδους όπως ιοντοανταλλακτική χρωματογραφία, χρωματογραφία συγγένειας και τα παρόμοια.

Η παρούσα εφεύρεση αναφέρεται επίσης σε ένα απορρυπαντικό πρόσθετο που περιλαμβάνει μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την εφεύρεση, κατά προτίμηση με τη μορφή μη κονιώδους κόκκου, σταθεροποιημένου υγρού ή προστατευμένου ενζύμου. Οι μη κονιώδεις κόκκοι μπορούν να παραχθούν π.χ. σύμφωνα με τις ΕΡ. ΗΠΑ 4.106.991 και 4.661.452 (αμφότερες της Novo Industry A/S) και μπορούν κατ` επιλογήν να επικαλυφθούν με μεθόδους γνωστές στην τεχνική. Τα υγρά ενζυμικά παρασκευάσματα μπορούν, π.χ., να σταθεροποιηθούν με την προσθήκη μιας πολυόλης όπως προπυλενογλυκόλη, ενός σακχάρου ή σακχαροαλκοόλης, λακτικού οξέος ή βορικού οξέος σύμφωνα με καθιερωμένες μεθόδους. Άλλοι ενζυμικοί σταθεροποιητές είναι γνωστοί στην τεχνική. Τα προσπατευμένα ένζυμα μπορούν να παρασκευαστούν σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφεται στην ΕΡ 238 216.

Το απορυυπαντικό πρόσθετο μπορεί καταλλήλως να περιέχει από 0,02-200 χλοτγρ. ενζυμική πρωτεΐνη ανά γραμμάριο προσθέτου. Θα καταστεί κατανοητό ότι το απυρυυπαντικό πρόσθετο μπορεί περαιτέρω να περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα άλλα ένζυμα, όπως μια πρωτεάση, κυτταρινάση, υπεροξειδάση ή αμυλάση, περιλαμβανομένων προσφόρως σε απορρυπαντικά πρόσθετα.

Κατά μιαν ακόμα περαιτέρω άποψη, η εφεύρεση αναφέρεται σε μια απορουπαντική σύνθεση περιέχουσα μια παραλλαγή λιπάσης της εφεύρεσης. Οι απορουπαντικές συνθέσεις της εφεύρεσης επιπροσθέτως περιέχουν επιφανειοδραστικά τα οποία μπορούν να είναι ανιοντικού, μη ιονικού, κατιοντικού επαμφοτερίζοντος ή σβιπτεριονικού τύπου όπως επίσης ως μίγματα αυτών των επιφανειοδραστικών κλάσεων. Τυπικά παραδείγματα κατάλληλων επιφανειοδραστικών είναι γραμμικά βενζολοσουλφονικά αλκύλια (LAS), άλφα ολεφινοσουλφονικά (AOS). αλκοολοαιθυξυθειικά (AEOS), αλκοολοαιθοξυλικά (AEO), αλκυλοθειικά (AS), αλκυλοπολυγλυκοζίτες (APG) και άλατα αλκαλιμετάλων με φυσικά λιπαρά οξέα.

Οι απορουπαντικές συνθέσεις της εφεύρεσης μπορούν να περιέχουν άλλα απορουπαντικά συστιπικά γνωστά στην τεχνική όπως π.χ. σώματα απορουπαντικών, λευκαντικά, ενεργοποιητές λεύκανσης, αντιδιαβρωτικά, μέσα διαχωρισμού, μέσα αντι-επαναπόθεσης ρύπων, αρώματα, απαθεροποιητές ενζύμου κ.λπ.

Η απορρυπαντική σύνθειη της εφεύφεσης μποφεί να μοφφαποιηθεί σε οποιαδήποτε πρόσκουη μοφφή, π.χ. ως σκόνη ή υγφό. Το ένζυμο μποφεί να σταθεροποιηθεί σε ένα υγφό αποφουπαντικό μέσω έγκλεισης των σταθεροποιητών ενζύμων όπως αναφέρθηκε παραπάνω. Συνήθως, το πεχά ενός διαλύματος της απορρυπαντικής σύνθεσης της εφεύρεσης θα είναι 7-12 και σε μερικές περωπώσεις 7-10.5. Άλλα ενζυμικά απορρυπαντικά όπως πρωπεάσες, κυτταρινάσες, υπεροξειδάσες ή αμυλάσες μπορεί να περιέχονται στις απορρυπαντικές συνθέσεις της εφεύρεσης, είτε ξεχωριστά είτε σε ένα συνδυασμένο πρόσθετο όπως περιγράφηκε παραπάνω.

Σύντομη περιγραφή των σχεδίων

Η παρούσα εφεύρεση περιγράφεται ακολούθως με αναφορά στα συναπτόμενα σχέδια, στα οποία

Οι Εικόνες 1Α και Β είναι μοντέλα σχεδιασμένα στον ηλεκτρονικό υπολογιστή και απεικονίζουν μια τριοδιάστατη δομή της λιπιδικής ζώνης επαφής της λιπισης Η. lanuginasa όταν η λιπιση είναι σε ανενεργή (Α) και ενεργή (Β) μορφή, αντίστοιχα. Τα «λευκά» κατάλοιπα παριστάνουν υδρόφοβα αμινοξέα (Ala, Val, Leu, Ile, Pro, Phe, Trp, Gly, και Μεt), τα «κίτρινα» παριστάνουν υδρόφιλα αμινοξέα (Thr, Ser, Gln, Asn, Tyr και Cys), τα «μπλε» παριστάνουν θετικά φορπισμένα αμινοξέα (Lys, Arg και His), και τα «ερυθρά» παριστάνουν αρνητικά φορτισμένα αμινοξέα (Glu και Asp)·

Οι Εικόνες 2Α και 2Β είναι μοντέλα υπολογιστή και απεικονίζουν μια τρισδιάστατη δομή της λιπιδικής ζώνης επαφής της λιπάσης Rh. miehei όταν η λιπάση είναι σε ανενεργή (A) και ενεργή (B) μορφή, αντίστοιχα. Τα «λευκά» κατάλοιπα παριστάνουν υδρόφοβα αμινοξέα (Ala, Val, Leu, Ile, Pro, Phe, Trp, Gly, και Met), τα «κίτρινα» παριστάνουν υδρόφιλα αμινοξέα (Thr, Ser, Gln, Asn, Tyr και Cys), τα «μπλε» παριστάνουν θετικά φορτισμένα αμινοξέα (Lys, Arg και His), και τα «ερυθρά» παριστάνουν αρνητικά φορτισμένα αμινοξέα (Glu και Asp).

Η Ειχ. 3 είναι μια σχηματιχή παράσταση της παρασχευής των πλασμιδίων που χωδιχοποιούν παραλλαγές λιπά-

Η Εικ. 4 είναι μια σχηματική παράσταση της τριών σταδίων μεταλλαξιγένεσης μέσω PCR·

Η Εικ. 5 απεικονίζει ένα χάρτη περιορισμού του πλασμιδίου pAO1·

Η Εικ. 6 απεικονίζει ένα χάρτη περιορισμού του πλασμιδίου pAHL και

Η Εικ. 7 απεικονίζει ένα χάρτη περιορισμού του πλασμιδίου pARML.

Η παρούσα εφεύρεση περαιτέρω απειχονίζεται στα αχόλουθα παραδείγματα τα οποία με χανένα τρόπο δεν περιορίζουν το σχοπό της εφεύρεσης ως αξιώνεται.

30 Γενικές μέθοδοι

Έχφραση της λιπάσης Humicola lanuginosa και της λιπάσης Rhizomucor michei στον Aspergillus oryzae:

Η κλωνοποίηση της λιπάσης <u>Humicola lanuginosa</u> και της λιπάσης <u>Rhizomucor michei</u> περιγράφεται στην ΕΡ 305,216 και ΕΡ 238 023, αντίστοιχα. Αυτές οι εφαρμαγές εφευρέσεων επίσης περιγράφουν την έκφραση και το χαρακτηρισμό των δύο λιπασών στον <u>Aspergillus oryzae</u>. Τα δύο πλασμίδια έκφρασης που χρησιμοποιούνται ορίζονται ως p960 (που φέρει το γονίδιο λιπάσης <u>H. lanuginosa</u>) και p787 (που φέρει το γονίδιο λιπάσης <u>R. michei</u>).

Τα πλασμίδια έκφρασης που χρησιμοποιούνται σε αυτή την εφαρμογή είναι απαράλλακτα με τα p787 και p960, εκτός από ελάχιστες τροποποιήσεις αμέσως στο 3΄ στις περιοχές κωδικοποίησης της λιπάσης. Οι τροποποιήσεις εκτελέστηκαν με τον ακόλουθο τρόπο: το p960 χωνεύτηκε με τα περιοριστικά ένζυμα NruI και BamHI. Ανάμεσα σε αυτές τις δύο θέσεις το θραύσμα BamHI/NheI από το πλασμίδιο pBR322, στο οποίο το θραύσμα NheI πληρώθηκε με πολυμεράση Klenow, κλωνοποιήθηκε, και έτσι δημιουργήθηκε το πλασμίδιο pAO1 (Εικ. 5) το οποίο περιέχει τις μοναδικές θέσεις ΒamHI και NheI. Ανάμεσα σε αυτές τις μοναδικές θέσεις τα θραύσματα BamHI/XhaI από τα p960 και p787 κλωνοποιήθηκαν παρέχοντας το pAHL (Εικ. 6) και pARML (Εικ. 7), αντίστοιχα.

45

5

10

15

20

25

35

Μεταλλιξιγένεση κατευθυνόμενης θέσης in vitro των γονιδίων λιπάσης:

Για την εισαγωγή μετιλλαγών στα γονίδια λιπάσης χρησιμοποιήθηκαν τιρεις διαφορετικές προσεγγίσεις:

Μια μέθοδος που εφαιμόστηκε ήταν η κατευθυνόμενης θέσης μεταλλαξιγένειη ολιγονουκλευτιδίου η οποία περιγράφεται υπό Zoller & Smith, DNA, Vol. 3, No. 6, 479-488 (1984). Η μέθοδος περιγράφεται εν συντομία ακολούθως, και περιγράφεται πλήρως στο Παράδειγμα 1.

Το γονίδιο λιπάσης, απομονωμένο από το πλασμίδιο έχφρασης, εισάγεται σε ένα κυκλικό βακτηρισφάγο φορέα Μ13. Σε ένα μονόκλωνο γονιδίωμα, ανασυνδέεται ένας χημικά παρασκευασμένος συμπληρωματικός κλώνος DNA. Αυτός ο κλώνος DNA περιέχει την προς ένθεση μεταλλαγή ανάμεσα σε αλληλουχίες συμπληρωματικές στις αλληλουχίες λιπάσης στο κυκλικό DNA. Ο εκκινητής (έναυσμα) ακολούθως εκτείνεται in vitro σε ολόκληρο το μήκος του κυκλικού γονιδιώματος βιοχημικά με τη χρήση πολυμεράσης Klenow. Όταν μεταμοφωθεί στην Ε. coli, το ετερόδιπλο θα δημιουργήσει το δίκλωνο DNA με την επιθυμητή αλληλουχία από την οποία μπορεί να απομονωθεί ένα θραύσμα και να επανεισαχθεί εντός του πλασμιδίου έκφρασης.

Μια άλλη μέθοδος που εφαρμόστηκε περιγράφεται υπό Nelson & Long, Analytical Biochemistry, 180; 147-151 (1989). Αυτή περιλαμβάνει την δημιουργία σε 3 στάδια ενός θραύσματος PCR (αλυσιδωτή αντίδραση πολυμεράσης) που περιέχει την επιθυμητή μεταλλαγή που εισάγεται με τη χρήση χημικά παρασκευασμένου κλώνου DNA ως ένα από τους εκκινητές στις αντιδράσεις PCR. Από το δημιουργηθέν μέσω PCR θραύσμα, μπορεί να απομονωθεί μέσω διάσχισης με περιοριστικά ένζυμα ένα θραύσμα DNA που φέρει μια μεταλλαγή και επανεισάγεται στο πλασμίδιο έκφρασης. Αυτή η μέθοδος περιγράφεται πλήρως στο Παράδειγμα 3. Η μέθοδος περαιτέρω απεικονίζεται στις Εικόνες 3 και 4.

Σε μια περαιτέρω μέθοδο, που συνήθως ορίζεται «μεταλλαξιγένεση κασέτας», αντικαθίσταται ένα τμήμα μεταξύ δύο θέσεων περιορισμού της περιοχής που κωδικοποιεί τη λιπάση μέσω ενός συνθετικού θραύσματος DNA που φέρει την επιθυμητή μεταλλαγή.

Παράδειγμα 1:

5

10

15

20

30

40

25 <u>Κατασχευή ενός πλασμιδίου που εχφράζει την παραλλαγή D96L της λιπάσης Humicola lanuginosa</u>
<u>Απομόνωση του γονιδίου λιπάσης:</u>

Το πλασμίδιο έκφρατης p960 πεφιλαμβάνει την κωδικοποιητική περιοχή για τη λιπάση <u>Humicola lanuginosa</u> σε ένα θραύσμα περιορισμού BamHI/XbaI (το DNA και η αλληλουχία αμινοξέων της λιπάσης απεικονίζονται στην Καταχώρηση Αλληλουχίας ID No. 1). Το θραύσμα BamHI/XbaI απομονώθηκε ως ακολούθως: το πλασμίδιο έκφρασης επωάστηκε με τις ενδονουκλεάσες περιορισμού BamHI και XbaI. Οι συνθήκες ήταν: 5 μ.γρ. πλασμιδίου, 10 μονάδες BamHI, 10 μονάδες XbaI, 100 mM NaCl, 50 mM Tris-HCl, πεχά 7.5, 10 mM MgCl₂ και 1 mM DTT σε όγκο 50 μ.λτ. Η θερμοκρασία ήταν 37 °C και ο χρόνος αντίδρασης 2 ώρες. Τα δύο θραύσματα διαχωρίστηκαν σε πηκτή αγαρδζης 1% και το επιθυμητό θραύσμα αποιονώθηκε από την πηκτή.

35 <u>Σύνδεση με το φορέα M13mp18:</u>

Χονεύτηκε ο βακτηριοφάγος φορέας M13mp18 στη δίκλωνη αντιγραφική μορφή αυτού με BamHI και Xbal υπό τις ανωτέρω συνθήκες. Το απομονωθέν θραύσμα περιορισμού συνδέθηκε στο χωνευμένο βακτηριοφάγο φορέα στο ακόλουθο μίγμα αντίδρασης: Θραύσμα 0.2 μ.γρ., φορέας 0.02 μ.γρ., 50 mM Tris-HCl, πεχά 7.4, 10 mM MgCl $_2$, 10 mM DTT και 1 mM ATP σε όγκο 20 μ.λτ. στους 16 °C επί 3 ώρες. Μεταμορφώθηκαν 5 μ.λτ. αυτού του μίγματος στο στελέχος JM101 της E. coli. Η παρουσία του θραύσματος εντός του φορέα εξακριβώθηκε με ανάλυση περιοριστικού ενζύμου στο απομονωθέν δίκλωνο M13-DNA από τους μεταμορφωμένους τύπους.

Απομόνωση του μονόκλωνου (ss) DNA (μήτρα):

Από τους μεταμορφωμένους τύπους που περιγράφηκαν παιραπάνω, απυμονώθηκε το ss-DNA σύμφωνα με τη μέθοδο που περιγράφηκε υπό Messing στο Gene, 19, 269-276 (1982).

5' φωσφυμυλίωση του εκκινητή μεταλλαξιγένεσης:

Φωσφορυλιώθηκε ο εκκινητής μεταλλαξιγένεσης με την αλληλουχία 5'-ΤΤΤΟΤΤΟΑΛΟΑΑΘΑΑΘΤΤΑΑΘΑ-3' στο τέλος της 5' εντός μίγματος αντίδυασης 30 μ.λτ. περιέχοντος 70 mM Tris-HCl, πεχά 7, 10 mM MgCl $_2$, 5 mM DTT και 1 mM ATP, 100 pMol ολιγονουκλεοτιδίου και 3,6 μονάδες πολυνουκλεοτιδίου κινάσης Τ4. Η αντίδυαση εκτελέστηκε επί 30 λεπτά στους 37 $^{\circ}$ C. Ακολούθως, το ένζυμο αδυανοποιήθηκε με επύκιση του μίγματος επί 10 λεπτά στους 65 $^{\circ}$ C.

Ανασύνδεση της μήτρας και φωσφορυλιωμένου εκκινητή μεταλλαξιγένεσης:

Η ανασύνδεση της μήτρας και του εκκινητή εκτελέστηκε εντός όγκου 10 μ.λτ. περιέχοντος 0,5 pMol μήτρας, 5 pMol εκκινητή, 20 mM Tris-HCl, πεχά 7,5, 10 mM MgCl $_2$, 50 mM NaCl και 1 mM DTT με θέρμανση επί 10 λεπτά στους 65°C και ακόλουθη ψύξη στους 0°C.

Αντίδραση επέκτασης/σύνδεσης:

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Στο ανωτέρω μίγμα αντίδρασης, προστέθηκαν 10 μ.λτ. του ακόλουθου μίγματος: 0,3 mM dATP, 0,3 mM dCTP, 0,3 mM dGTP, 0,3 mM TTP, 1 mM ATP, 20 mM Tris-HCl, πεχά 7,5, 10 mM MgCl $_2$, 10 mM DTT, 3 μονάδες λιγκάσης T4 DNA και 2,5 μονάδες πολυμεράσης Klenow. Ακολούθως, η αντίδραση εκτελέστηκε επί 16 ώρες στους 16°C.

Μεταμόρφωση του JM101:

Το ανωτέρω μίγμα αντίδρασης μεταμορφώθηκε σε διάφορες αραιώσεις εντός κατεργασμένων με CaCl_2 κυττάρων JM101 της E.coli με τη χρήση πρότυπων τεχνικών και καλλιεργήθηκαν σε άνω πλάκες άγαρ 2 x YT σε πλάκες άγαρ 2 x YT (2 x YT = τρυπτόνη 16 γρ./λτ., εκχύλισμα ζυμομύκητα 10 γρ./λτ., NaCl 5 γρ./λτ. Προστέθηκε 2 x YT άνω άγαρ = 2 x YT με αγαρόζη 0.4% και φέρθηκε σε αυτόκλειστο. Προστέθηκαν πλάκες άγαρ 2 x YT = 2 x YT με άγαρ 2% και φέρθηκαν σε αυτόκλειστο).

Οι πλάχες επωάστηκαν ολονυκτίως στους 37°C.

Εξαχρίβωση των θετιχών κλώνων:

Η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε ήταν υβριδοποίηση σε κεκλιμένη πλάκα η οποία περιγράφεται ως ακολούθως: Φέρθηκε ένας ηθμός νιτροκυτταρίνης σε μια πλάκα με κατάλληλη πυκνότητα πλάκας, έτσι ώστε να διαβρέχεται ο ηθμός. Ακολούθως ο ηθμός φέρθηκε σε λουτρό στα ακόλουθα διαλύματα: 1,5 M NaCl. 0,5 M NaOH επί 30 δευτερόλεπτα, 1,5 M NaCl. 0,5 M Tris-HCl, πεχά 8 επί 1 λεπτό και 2 x SSC (0,3 M NaCl, 0,03 M κιτρικό νάτριο) για μεταγενέστερη χρήση. Ο ηθιιός ξηράνθηκε σε διηθητικό χαρτί 3 MM και ψήθηκε επί 2 ώρες στους 80° C σε φούρνο κενού.

Ο εκκινητής μεταλλαξιγένεσης με την αλληλουχία 5'-ΤΤΤΟΤΤΟΑΛΟΑΑΘΑΑΘΤΤΑΑΘΑ-3' μαδιοσημάνθηκε στο 5' άκρο εντός όγκου 30 μ.λτ. περιέχοντος 70 mM Tris-HCl, πεχά 7.5, 10 mMMgCl_2 , 5 mM DTT, 10 pM ολιγονουκλεοτίδιο, $20 \text{ pM } \gamma$ -32P-ATP και 3,5 μονάδες πολυνουκλεοτίδιο κινάσης T4. Το μίγμα επωάστηκε στους 37° C επί 30λ επτά και ακολούθως επί 5λ επτά στους 100° C.

Ο ξηρανθείς ηθμός υβριδώθηκε προκαταρτικά επί 2 ώρες στους 65°C σε 6 x SSC, 0,2% βόεια οροαλβουμίνη, 0,2% Ficoll, 0,2% πολυβυνιλοπυρρολιδόνη, 0,2% δωδεκυλθειικό νάτριο (SDS) και 50 μ.γυ./χλοτλτ. DNA απέρμετος σολωμού κατεργασμένο με υπερήχους. Ακολούθως, το περιέχον το σημασμένο ανιχνευτή μίγμα αντίδραιης προστέθηκε σε 15 χλοτλτ. φρέσκου μίγματος προκαταρκτικής υβρίδωσης, και ο ηθμός φέρθηκε εντός αυτού ολονυκτίως στους 27°C με ήπια ανακίνηση. Μετά την υβρίδωση, ο ηθμός ξεπλύθηκε 3 φορές κάθε φορά επί 15 λεπτά σε 2 x SSC, 0,1% SDS και αυτοραδιογραφήθηκε. Μετά το ξέπλυμα στο ίδιο διάλυμα, αλλά τώρα στους 50°C, και με άλλη αυτοραδιογραφία, εξακριβώθηκαν οι πλάκες οι περιέχουσες αλληλουχίες DNA συμπληρωματικές του εκκυητή μεταλλαξιγένεσης.

Επειδή ο εξακριβωμένος κλώνος είναι αποτέλεσμα ενός ετερύδιπλου, η πλάκα καλλιεργήθηκε πάλι. Επαναλήφθηκαν τα στάδια υβρίδωσης και εξακρίβωσης. (ισορροπημένη με Tris-HCl, πεχά 7,5) και κατακρημνίστηκε με προσθήκη 2 όγκων παγωρυχόμενης αιθανόλης 96%. Μετά από φυγοκέντρηση και ξήρανση του σφαιρίου, το γραμμοποιημένο DNA διαλύθηκε εντός 50 μ.λτ. ύδατος και η συγκέντρωση υπολογίστηκε σε πηκτή αγαρόζης.

5 <u>Μεταλλαξιγένεση σε 3 στάδια PCR:</u>

Όπως φαίνεται στην Εικόνα 4, η 3 στιδίων μεταλλαξιγένεση περιλαμβάνει τη χρήση τεσπάρων εκκινητών: Εκκινητής μεταλλαξιγένεσης: (=A): 5'-GTGCGCAGGGATGTTCGGAATGTTAGG-3' Βοηθός PCR 1 (=B): 5'-GGTCATCCAGTCACTGAGACCCTCTACCTATTAAATCGGC-3' Βοηθός PCR 2 (=C): 5'-CCATGGCTTTCACGGTGTCT-3'

10 Λάβή PCR (=D): 5'-GGTCATCCAGTCACTGAGAC-3'

Τα 3 στάδια εκτελέστηκαν με το ακόλουθο ουθμιστικό το οποίο περιέχει: 10 mM Tris-HCl, πεχά 8,3, 50 mM KCl, 1,5 mM MgCl, 0,001% ξελατίνη, 0.2 mM dATP, 0,2 mM dCTP, 0,2 mM dGTP, 0,2 mM TTP, 2.5 μονάδες πολυμεράσης Taq.

Στο στάδιο 1, προστέθηκαν 100 pMol εκκινητή A, 100 pMol εκκινητή B και 1 fMol γραμμοποιημένου πλασμιδίου σε ένα σύνολο από 100 μ.λτ. μίγματος αντίδρασης και εφαρμόστηκαν 15 κύκλοι των 2 λεπτών στους 95°C, των 2 λεπτών στους 37°C και των 3 λεπτών στους 72°C.

Η συγκέντρωση του προϊόντος PCR εκτιμήθηκε σε πηκτή αγαρόξης. Ακολούθως, εκτελέστηκε το στάδιο 2. Περιελήφθηκαν 0,6 pMol προϊόντος του σταδίου 1 και 1 fMol γραμμοποιημένου πλασμιδίου σε ένα σύνολο από 100 μ.λτ. του ανωπέρω αναφερθέντος ρυθμιστικού και εφαρμόστηκε 1 κύκλος από 5 λεπτά στους 95° C, 2 λεπτά στους 37° C και 10 λεπτά στους 72° C.

Στο μίγμα αντίδρασης του σταδίου 2, προστέθηκαν 100 pMol εκκινητή C και 100 pMol εκκινητή D (καθένα 1 μ.λτ.) και εφαρμόστηκαν 20 κύκλοι των 2 λεπτών στους 95°C, των 2 λεπτών στους 37°C και των 3 λεπτών στους 72°C. Αυτός ο χειρισμός περιελάμβανε το στάδιο 3 στη διαδικασία της μεταλλαξιγένεσης.

25 Απομόνωκη του μεταλλαγμένου θραύσματος περιορισμού:

Το προϊόν από το στάδιο 3 απομονώθηκε από πηκτή αγαρόζης και διαλύθηκε ξανά σε 20 μ.λτ. ύδατος. Ακολούθως, χωνεύτηκε με το περιοριστικό ένζυμο BspMII σε συνολικό όγκο 50 μ.λτ. με την ακόλουθη σύνθεση: 100 mM NaCl, 50 mM Tris-HCl, πεχά 7.9, 10 mM MgCl $_2$, 1 mM DTT και 10 μονάδες BspMII. Εκτελέστηκε επώαση στους 37°C επί 2 ώρες. Το θραύσμα 264 bp BspMIII ατομονώθηκε από μια πηκτή αγαρόζης.

30

35

15

20

Σύνδεση στο φορέα έχφρασης pAHL:

Το πλασμίδιο έχφρασης pAHL διασχίστηκε με BspMII υπό τις ανωτέρω συνθήκες και απομονώθηκε το μεγάλο θραύσμα από μια πηκτή αγαρόξης. Το απομονωθέν μεταλλαγμένο θραύσμα ως ανωτέρω συνδέθηκε με αυτόν το φορέα, και το μίγμα σύνδεσης χρησιμοποιήθηκε προς μεταμόρφωση της Ε. coli. Η παρουσία και ο προσανατολισμός του θραύσματος επιβεβαιώθηκε μέσω διάσχισης ενός παρασκευάσματος πλασμιδίου από ένα τύπο μεταμόρφωσης με περιοριστικά ένζυμα. Η ανάλυση αλληλουχίας εκτελέστηκε στο δίκλωνο πλασμίδιο με τη χρήση της μεθόδου τερματισμού της διδεοξυ αλυσίδας που ανέπτυξε ο Sanger. Το πλασμίδιο σνομάστηκε pAHLD254N και είναι απαράλλακτο με το pAHL, εκτός από το αλλαγμένο κωδικόνιο.

40 <u>Παράδειγμα 4: Κατασκευή των πλασμιδίων που εκφράζουν άλλες παραλλαγές της λιπάσης Humicola.</u>

Οι αχόλουθοι μεταλλαγμένοι τύποι κατασκευάστηκαν με την ίδια μέθοδο όπως περιγράφηκε στο Παράδειγμα 3, εκτύς από τη χρήση άλλων περιοριστικών ενζύμων για τη χώνευση του PCR-προϊόντος και ο φορέας χρησιμυποιήθηκε για την επανακλωνοποίητη του μεταλλαγμένου θραύσματος. Τα ονόματα των πλατιμιδίων και εκκινητών που χρησιμοποιήθηκαν για τις τροποποιήσεις έχουν ως κατωτέρω.

Όνομα πλασμιδίου

Αλληλουχία εκκινητή Α

pAHLD254K pAHLD254R 5'-GTGCGCAGGGATCTTCGGAATGTT-3'
5'-GTGCGCAGGGATTCTCGGAATGTT-3'
5'-GCCGCCGGTGGCGTTGATGCCTTCTAT-3'

pAHLD242N pAHLD242N/D254N

5'-GTGCGCAGGGATGTTCGGAATGTTAGGCTGGTTATTGCCG-

CCGGTGGCGTTGATGCCTTCTAT-3'

pAHLE87R pAHLE87K

5

15

20

30

35

40

45

5'-CCCGATCCAGTTTCTTATCGATCGAGAGCCGCGG-3'
5'-CGATCCAGTTCTTTATCGATCGAGAGCCACGG-3'

10 <u>Παράδειγμα 5: Κατασχευή των παραλλαγών λιπάσης μέσω συνδυασμού των διαθέσιμων μεταλλαγμένων τύπων:</u>

Οι ακόλουθοι μεταλλαγμένοι τύποι κατασκευάστηκαν μέσω συνδυασμού των θραυσμάτων πλασμιδίου των μεταλλαγμένων τύπων που κατασκευάστηκαν ανωτέρω. Για παράδειγμα, ο pAHLE87K/D254K κατασκευάστηκε μέσω απομόνωσης του τμήματος περιορισμού BamHl/BstXI από τον pAHLE87K και την εισαγωγή του θραύσματος στον pAHLD254K που χωνεύτηκε με BamHl και BstXI:

Πλασμίδιο

pAHLE87K/D254K

pAHLE87Q/D254N/D242N/E210Q

pAHLE87Q/D242N/E210Q

pAHLR209A/E210A/D96L

pAHLR209A/E210Q/E56Q

pAHLE210Q/D242N/D254N

pAHLE87Q/E210Q//D242N

25 Παράδειγμα 6:

Μεταμόρφωση του Aspergillus oryzae (γενική διαδικασία)

Ενοφθαλμίστηκαν 100 χλστλτ. YPD (Sherman et al., Methods in Yeasts Genetics, Cold Spring Harbor Laboratory, 1981) με σπόρια από \underline{A} . <u>ογγχαε</u> και επωάστηκαν με ανακίνηση επί περίπου 24 ώρες. Το μυκήλιο συλλέχθηκε με διήθηση μέσω miracloth και ξεπλύθηκε με 200 χλστλτ. 0.6 M MgSO₄. Το μυκήλιο αιωρήθηκε εντός 15 χλστλτ. από 1,2 M MgSO₄, 10 mM NaH₂PO₄, πεχά = 5,8. Το αιώρημα ψύχθηκε σε πάγο και προστέθηκε 1 χλστλτ. ρυθμιστικού περιέχοντος 120 χλστγρ. από Novozym 234, φουρνιάς 1687. Μετά από 5 λεπτά, προστέθηκε 1 χλστλτ. από 12 χλστγρ./χλστλτ. BSA (Sigma τύπος H25) και η επώαση συνεχίστηκε με ήπια ανάδευση επί 1,5-2,5 ώρες στους 37°C ώσπου στο επιθεωρηθέν δείγμα στο μικροσκόπιο έγινε ορατός ένας μεγάλος αριθμός από πρωτοπλάστες.

Το αιώρημα διηθήθηκε μέσω miracloth, το διήθημα φέρθηκε σε αποστειρωμένο δοκιμαστικό σωλήνα και επικαλύφθηκε με 5 χλστλτ. από 0,6 M σορβιτόλη, 100 mM Tris-HCl, πεχά = 7. Εκτελέστηκε φυγοκέντρηση επί 15 λεπτά σε 1.000 g και οι πρωτοπλάστες συλλέχθηκαν από την κορυφή του προσκέφαλου MgSO₄. Προστέθηκαν 2 δύχοι STC (1:2 M σορβιτόλη, 10 mM Tris-HCl, πεχά = 7.5, 10 mM CaCl₂) στο αιώρημα του πρωτοπλάστη και το μίγμα φυγοκεντρήθηκε επί 5 λεπτά σε 1.000 g. Το σφαιρίο του πρωτοπλάστη επαναιωρήθηκε σε 3 χλιτίλτ. STC και επανασφαιροποιήθηκε. Επαναλήφθηκε αυτή η διαδικασία. Τελικώς, οι πρωτοπλάστες επαναιωρήθηκαν σε 0.2-1 χλοτίλτ. STC.

Αναμίχθηκαν 100 μ.λτ. από το αιώρημα του πρωτοπλάστη με 5-25 μ.γρ. p3SR2 (ένα γονίδιο amdS A. nidulans που φέρει το περιγραφόμενο πλασμίδιο υπό Hynes et al., Mol. and Cel. Biol., Vol. 3, No. 8, 1430-1439, Αύγουστος 1983) σε 10 μ.λτ. STC. Το μίγμα αφέθηκε στη θερμοκρασία δωματίου (Θ.Δ.) επί 25 λεπτά και προσπέθηκαν κια αναμίχθηκαν προσεκτικά (δύο φορές) 0,2 χλστλτ. από PEG 4000 60% (BDH 29576), 10 mM CaCl., και 10 mM TrisHCl, πεχά = 7,5 και τελικώς προστέθηκαν 0,85 χλστλτ. του ίδιου διαλύματος και αναμίχθηκαν προσεκτικά. Το μίγμα αφέθηκε στη Θ.Δ. επί 25 λεπτά, περιδινήθηκε σε 2.500 g επί 15 λεπτά και το σφαιρίο επαναιωρήθηκε σε 2

χλιτίλι, συρβιτολης 1.2 Μ. Μετά από μία ακόμα κατακρήμνιση οι πρωτωπλιάστες απλώθηκαν σε ελάχιστες πλάκες (Cove, Biochem. Biophys. Acta 113 (1966) 51-56) περιέχουσες 1 Μ σουκράζης, πεχά ≈ 7, 10 mM ακεταμίδιο ως πηγή αζώπου και 20 mM CsCl προς αναστολή της ανάπτυξης υποβάθρου. Μετά από επώπση επί 4-7 ημέρες στους 37°C συλλέχθηκαν τα απόρια, αιωρήθηκαν εντός στείρου ύδατος και απλώθηκαν σε μοναδικές αποικίες. Αυτή η μέθοδος επαναλήφθηκε και τα σπόρια μιας μοναδικής αποικίας αποθηκεύθηκαν μετά τη δεύτερη επαναπομόνωση ως ένας προσδιορισμένος μεταμορφομένος τύπος.

Παράδειγμα 7

5

10

15

20

25

30

35

40

45

Έμφραση της παραλλαγής λιπάσης D96L εντός Α. οτγχαε

Ο pAHLD96L μεταμορφώθηκε σε <u>Α. οτγγας</u> IFO 4177 μέσω συν-μετιμιόρφωσης με p3SR2 περιέχοντα το γονίδιο amdS από τον <u>Α. πίσμαπς</u> ότως περιγράφεται στο Παράδειγμα 15. Οι παρασκευποθέντες ως ανωπέρω πρωτοπλάστες επωάστηκαν με ένα μίγμα από ίσες ποσύτητες pAHLD96L και p3SR2, με τη χρήση περίπου 5 μ.γρ. από το καθένα. Επαναπομονώθηκαν δύο φορές 9 μεταμορφωμένοι τύποι οι οποίοι μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν ακεταμίδιο ως μόνη πηγή αζώτου. Μετά την ανάπτυξη σε YPD επί τρεις ημέρες, τα υπερκείμενα καλλιέργειας αναλύθηκαν χρησιμοποιώντας τον προσδιορισμό της δραστικότητας λιπάσης όπως περιγράφεται στο Παράδειγμα 16 (Καθαρισμός των παραλλαγών λιπάσης της εφεύρεσης). Ο καλύτερος μεταμορφωμένος τύπος επιλέχθηκε για περαιτέρω μελέτες και αναπτύχθηκε επί 4 ημέρες στους 30°C σε μια φιάλη ανακίνησης 1 λτ. σε μέσο 200 χλστλτ. FG4 (3% άλευρο σόγιας, 3% μαλτοδεξτρίνη, 1% πεπτόνη, το πεχά ρυθμίστηκε σε 7 με 4 M NaOH). Υπό αυτές τις συνθήκες ο μεταμορφωμένος τύπος απέδωσε περίπου 500 μονάδες λιπάσης ανά χλστλτ, καλλιέργειας.

Οι άλλες παφαλλαγές λιπάσης παφάχθηκαν κυφώις όπως περιγγείφηκε ανωτέρω, με τη χρήση της γενικής διαδικασίας που περιγράφηκε στο Παφάδειγμα 6.

Παράδειγμα 8

Καθαρισμός των παραλλαγών λιπάσης της εφεύρεσης

Προσδιορισμός της δραστικότητας λιπάσης:

Παρασκευάστηκε ένα υπόστρωμα για λιπάση μέσω γαλακτωματοποίησης τριβουτυρικής γλυκερίνης (ΜΕΡΟΚ) με τη χρήση αραβικού κόμμεως ως γαλακτωματοποιητή.

Η δραστικότητα της λιπάσης προσδιορίστηκε σε πεχά 7 με τη χρήση της μεθόδου στατ. πεχά. Ορίστηκε μια μονάδα δραστικότητας λιπάσης (LU/χλιπλτ.) ως η αναγκαία ποσότητα για την απελευθέρωση ενός μ. Μο! λιπαρού οξέος ανά λεπτό.

Στάδιο 1: Φυγοκεντρείται το υπερκείμενο ζύμοισης, απουρίπτεται το ίζημα. Ρυθμίζεται το πεχά του υπερκείμενου σε 7 και προστίθεται σταδιακά ίσος όγκος ψυχρής αιθανόλης 96 %. Αφήνεται το μίγμα σε ηρεμία επί 30 λεπτά εντός παγολούτρου. Φυγοκεντρείται και απορρίπτεται το ίζημα.

Στάδιο 2: Ιοντοανταλλακτική χρωματογραφία. Διηθείται το υπερκείμενο και φέρεται σε στήλη ταχείας ροής DEAE (Pharmacia TM) ισορροπημένη με 50 mM τρις-οξικό ρυθμιστικό πεχά 7. Ξεπλένεται η στήλη με το ίδιο ρυθμιστικό μέχρι η απορρόφηση στα 280 nM να είναι μικρότερη από 0,05 OD. Εκλούεται η δεσμευμένη ενζυμική δραστικότητα με γραμμική βαθμίδωση άλατος εντός του ίδιου ρυθμιστικού (0 έως 0,5 M NaCl) με τη χρήση σγκων πέντε στηλών. Συλλέγονται τα τμήματα που περιέχουν την ενζυμική δραστικότητα.

Στάδιο 3: Υδοσφοβη χρωματογραφία. Ρυθμίζεται η γριτιμομοριακότητα της δεξαμενής που περιέχει την ενζυμική δραστικότητα σε 0,8 M με προσθήκη στερεού οξικού αμμωνίου. Φέρεται το ένζυμο σε στήλη πηκτής TSK Butyl-Toyopearl 650 C (διαθέσιμη από την Tosoh Corporation Japan) η οποία εξισουροπήθηκε πρυκαταρτικά με 0,8 M οξικό αμμώνιο. Ξεπλένεται το μη συνδεθέν υλικό με 0,8 M οξικού αμμωνίου και εκλούεται το δεσμευμένο υλικό με αποσταγμένο ύδωρ.

Στάδιο 4: Εκλούεται με ύδως η δεξαμενή που πεςιέχει τη διαστικύτητα λιπάσης πιος ούθμιση της αγωγιμότητας σε 2 mS και πεχά σε 7. Φέρεται η δεξαμενή σε στήλη σεφαιρύξης υψηλής απόδοσης Q (Pharmacia) εξισοιργοπημένης προκαταιστικά με 50 mM τρις-οξικό ουθμιστικό πεχά 7. Εκλούεται το δεσμευμένο ένζυμο με γραμμική βαθμίδωση άλατος.

Παράδειγμα 9

Απόδοση στο πλύσιμο των παραλλαγών λιπάσης της εφεύρεσης

Η απόδοση στο πλύσιμο των παιραλλιτγών λιπάσης <u>Humicola lanuginosa</u> της εφεύρεσης εκτιμήθηκε με βλίση τη δοσολογία ενζύμου σε χλοτγρ. πρωπεΐνης ανά λίτρο σύμφωνα με την ${
m OD}_{280}$ σε σύγχριση με τον άγριο τύπο λιπώσης H, lanuginosa.

Εκτελέστηκαν δοκιμές πλυσίματος σε ποτήρια ζέσεως των 150 χλυτλτ. θερμοστατημένα εντός υδρολούτρου. Τα ποτήρια ζέσεως αναδεύτηκαν με τριγωνικές μαγνητικές ράβδους.

Οι πειραματικές συνθήκες ήταν ως κάτωθι:

Μέθοδος:

3 κύκλοι με ολονύκτια ξήρανση μεταξύ κάθε κύκλου

Υγυό πλυσίματος:

100 χλστλτ. ανά ποτήριο ζέσευς

Υφασμάτινο παιρένθεμα: 6 παιρενθέματα (3,5 X 3,5 cm) ανά ποτήριο ζέσεως

Ύφασμα:

Βάμβακας 100%, Test Fabrics Style #400

Χρώση:

Χυωματισμένο λαρδί με ερυθρό του Σουδάν (0,75 χλοτγρ. χρωστική/γρ. λαυδιού).

Εφαφμόστηκαν 6 μ.λτ. λαφδιού θεφμανθέντος στους 70°C στο κέντρι κάθε παφενθέματος. Μετά την εφαφμογή της χρώσης, τα παρενθέματα θερμάνθηκαν σε φούρνο στους 75°C επί 30 λεπτά. Τα παρενθέματα ακολούθως αποθηκεύθηκαν ολονυκτίως στη Θ.Δ. πριν από το πρώτο ξέπλυμα.

Απορουπαντικό:

LAS (Nansa 1169/P, 30% a.m.) 1,17 γρ./λτ.

AEO (Dobanol 25-7)

0,15 γρ./λτ.

Τριφωσφορικό νάτριο

1,25 γυ./λτ.

Θειικό νάτριο

1 γο./λτ.

Ανθραχινό νάτριο

0,45 γρ./λτ.

Πυριτικό νάτριο

0,15 γς./λτ.

Πεχά

Συγκέντοωση λιπάσης:

0,075, 0,188, 0,375, 0,75, και 2,5 χλστγρ. πρωτεϊνικής λιπάσης ανά λίτρο

25 Χρόνος:

20 λεπτά

Θερμοχρασία:

30°C

Πλύσιμο:

15 λεπτά σε τρεχούμενο πόσιμο νερό

Ξήρανση:

ολονυκτίως στη $\Theta.\Delta$. (περίπου στους 20° C, σχετ. υγρασία 30-50%)

Αξιολόγηση:

μετά το 3ο πλύσιμο, μετρήθηκε ο βαθμός ανάκλασης στα 460 nm.

30

5

10

15

20

Αποτελέσματα

Οι καμπύλες δόσης-απόκρισης συγκρίθηκαν για τις παραλλαγές λιπάσης και της φυσικής λιπάσης \underline{H} . lanuginosa. Οι καμπύλες δόσης-απόκρισης υπολογίστηκαν με προσαρμογή των δεδομένων μέτρησης στην ακόλουθη εξίσωση:

35

$$\Delta R = \Delta R_{\mu\nu\gamma} \frac{C^{0.5}}{K + C^{0.5}} \tag{I}$$

όπου

το ΔR είναι το εκφραζόμενο αποτέλεσμα σε μονάδες ανακλαστικότητας

το C είναι η συγκέντρωση του ενζύμου (χλατγυ/λτ.)

το $\Delta R_{\mu\nu}$ είναι μια σταθερά που εκφράζει το μέγιστο αποτέλεσμα

το K είναι μια σταθερά· το K^2 εχφράζει συγκέντρωση ενζύμου στην οποία λαμβάνε-

ται το μισό του μεγίστου αποτελέσματος.

45

Υπολιγίστηκαν οι πιψάγοντες βελτίωιτης, με βιίση τις χιψακτηριιτικές ιπαθερές $\Delta R_{\mu\gamma}$ και K που βρέθηκαν για κάθε παραλλαγή λιπάσης όπως επίσης και για τη λιπάτη άγριου τύπου. Ο παράγοντας βελτίωσης, ορίζεται ως εξής

$$f_{\beta \epsilon \lambda n \omega \sigma \gamma c} = C_{WT}/C \tag{11}$$

εκφράζει την ποσότητα πρωτείνης της παραλλαγής λιπάσης που χρειάζεται για τη λήψη του ίδιου αποτελέσματος όπως αυτό ελήφθη με 0.25 χλοτγρ. λε. με αναφορά στην πρωτείνη άγριου τύπου (C_{wt}).

Έτσι, η διαδικασία για τον υπολογισμό του παράγοντα βελτίωσης είναι ως ακολούθως:

1) To apotélesma the provesing hyrion than 0.25 clotyrelt. (LR agrees thank) upologisther me th bohoeia the exchange (I):

2) η συγκέντουση της παιαλλαγής λιπάσης που προχύπτει από το ίδιο αποτέλεσμα όπως αυτή του άγριου τύπου στα 0,25 χλιτγρ./λτ. υπολογίστηκε με τη βοήθεια της ακόλουθης εξίσυχης:

$$C = \left(K_{\text{(parally 17)}} \frac{\Delta R_{\text{dyring triang}}}{\Delta R_{\text{inty, (parally 17)}} - \Delta R_{\text{(dyring triang)}}}\right)^{2}$$
(III)

3) ο παράγοντας βελτίωσης υπολογίστηκε με τη βοήθεια της εξίπωσης (ΙΙ).

Τα αποτελέσματα απεικονίζονται στον ακόλουθο Πίνακα Ι

Πίναχας Ι

25	Παραλλαγή	Παράγοντας βελτίωτης
	D96L	4,4
	DIIIL	
	E87A	. 1
20	E56A	1,6
30	E56Q	2,6
	R209A	1,1
	D242N	1,7
	R209A + E210A	1,9
35	R209A + E210A + D96L	2,8
33	E210Q + D242N + D254N	1,8
	R209A + E210A + D96L + E56Q	1,5

Από τον Πίνακα 1 φαίνεται ότι οι παραλλαγές λιπάσης R209A + E210A, E56O και D96L έχουν μια σημαντικά καλύτερη απόδοση πλυσίματος από την λιπάση άγριου τύπου. Αυτό πιθανώς να αποδίδεται στο μειωμένο αρνητικό φορτίο και στην αυξημένη υδροφοβία αυτών των παραλλαγών που προκύπτει από την αυξημένη απορρόφηση κατά τη διάρκεια του πλυσίματος και συνεπώς υψηλότερη δραστικότητα κατά τη διάρκεια της φάσης του στεγνύματος. Η απόδοση των παραλλαγών λιπάσης E87A, D111L και R209A είναι ίση με αυτή του ενζύμου άγριου τύπου.

45

40

10

Παράδειγμα 10

Αυξημένη θερμική ευστάθεια των παραλλαγών λιπάσης

Η θερμική ευστάθεια των επιλεγμένων παιραλλαγών της λιπάσης Η. lanuginosa έχει εξεταστεί με Διαφορική Θερμιδομετρία Σάρωσης (DSC). Με τη χρήση αυτής της τεχνικής, η θερμοκρασία θερμικής μετουσίωσης. Τα καθορίζεται με θέρμανση ενός διαλύματος ενζύμου σε σταθερά προγραμματισμένο ρυθμό.

Πειράματα:

5

10

15

Για τις έφευνες χρησιμοποιήθηκε ο Θερμιδομετρητής Διαφορικής Σάφωσης MC-2D από την MicroCal Inc. Παρασκευάστηκαν ρυθμιστικά διαλύματα 50 mM στις ακόλουθες τιμές πεχά: 4 (οξικό), 7 (TRIS-οξικό), 10 (γλυκίνη). Η συγκέντρωση του ενξύμου κυμαινόταν από 0,6 έως 0,9 χλστγρ./χλστλτ., και μια συνολική ποσότητα χρησιμοποιήθηκε από περίπου 1,2 χλστλτ. για κάθε πείραμα. Όλα τα δείγματα θερμάνθηκαν από 5° C έως 95° C με ένα ρυθμό σάρρωσης 90° C/ώρα.

Αποτελέσματα:

Τα αποτελέσματα για τον άγριο τύπο και τους επιλεγμένους μεταλλγμένους τύπους απεικονίζονται στον ακόλουθο πίνακα.

			πε	χά 4	πεງ	(ά 7	πεχ	á 10
••	Aę.	Μετάλλαξη	Td	dTd	Td	dT _d	Td	ďTd
20	WT	_	58,9	-	74,7	- ,	69,3	_
	1	F211A	60,2	+1,3	75,8	+1,1	70,3	+1
	2	T267R	59,4	+0,5	75,7	+1	70	+0,7
	3	D111N	58,3	-0,6	75,6	+0,9	69,9	+0.6
25	4	F211L	57,8	-1,1	74,8	0,1	69,4	0,1

Σημείωση: το dTd υποδηλώνει την αλλαγή στη θερμική ευστάθεια ως αποτέλεσμα της μεταλλαγής.

Παράδειγμα 11

30 Σταθερότητα κατά την απόθήκευση των παραλλαγών λιπάσης Η, lanuginosa εντός υγρού απορρυπαντικού Δοκιμάστηκαν μερικές παραλλαγές εντός πρότυπου υγρού απορρυπαντικού με την ακόλουθη σύνθεση:

			% w/w
	Ανιοντικός	LAS	10
		AS	1
35		Σάπωνας	14
	Μη ιοντικός	AEO	13
	Διαλύτης	1,2-προπανοδιόλη	3
		Αιθανόλη	5
	Ρυθμιστικό	TEA	6
40	Σώμα	κιτρικό νάτριο	1
	Μέσο εξουδετέρωσης	NaOH	2
	Σταθεροποιητής κτ.λ.	SXS	1
		Ca ²⁺	0,0025
		φωσφονικά	0,4
45		Na ₂ SO ₄	0,2
	Ύδωρ	προσπθέμενο έως 100%	
	Πεχά	8 դ 10	

NZAS-0026810

Προυτέθηκαν 1.000 LU/γς, απορφυπαντικού και σε μερικά δείγματα προστεθηκαν 0,25 AU/γς, (Alcalase 3). Γα δείγματα αποθηκεύτηκαν σύμφωνα με το ακόλουθο σχήμα (το καθένα εις τριπλούν)

	Θερμοχρατία αποθήκευσης:	−18 ° C	30°C
5	Απουρυπαντικό		
	πεχά 8, χωρίς προπεάση	2 & 7 ημέρες	2& 7ημέψες
	πεχά 8, 0,025 Αυ/γυ.		2 ημέρες
	πεχά 10, χωρίς πρωπεάση	7 ημέρες	7 ημέυες

Εφαρμόζοντας αυτή την επώαση τα δείγματα αναλύθηκαν σύμφωνα με τη μέθοδο LU (Novo Nordisk AF 95,5). Υποθέτοντας ότι η διάσπαση της δραστικότητας λιπάσης ακολουθεί μια κινητική αντίδρασης πρώτης τάξης, η σταθερά της ταχύτητας διάσκισης μπορεί να προσδιοριστεί ως εξής:

$$A(t) = A_0^* \exp(-k^*t)$$

10

15

20

25

30

35

το A(t) είναι η δραστικότητα ενζύμου σε χρόνο t, το A_0 είναι η αρχική δραστικότητα και το k η σταθερά ταχύτητας αντίδρασης πρώτης τάξης.

Για το απορευπαντικό που περιλαμβάνει πρωτεάση μπορεί να υπολογιστεί μια σταθερά ταχύτητας για την πρωτεόλυση από τη σχέση

$$A(t) = A_0^* \exp(-[k + k_p]^* t)$$

όπου το \mathbf{k}_p είναι η σταθερά τιχύτητας της πρωτεόλυσης, και όπου το \mathbf{k} υπολογίζεται από τα δεδομένα σταθερότητας που προοδιορίστηκαν για το απορρυπαντικό χωρίς πρωτεάση.

Σε κάθε πείραμα, η λιπάση άγριου τύπου \underline{H} , lanuginosa περιελήφθει ως αναφορά, και η σύγκριση των παραλλαγών με αυτές του άγριου τύπου έγιναν μόνο εντός του πειμύματος για να μειωθεί η αβεβαιότητα της διακύμανσης ανάμεσα στα πειράματα.

Ακολούθως παρέχονται τα αποτελέσματα, και η σχετική βελτίωση μιας παραλλαγής έναντι του άγριου τύπου ως εξής:

$$IF_x = k_{w_l}/k_x$$

όπου το IF σημαίνει Παράγοντας βελτίωτης, το k_{w_t} είναι η σταθερά ταχύτητας διάσπασης του άγριου τύπου (σε δεδομένες συνθήχες) και το k_{x} είναι η αντίστοιχη σταθερά ταχύτητας της εξεταζόμενης παραλλαγής στο ίδιο πείραμα.

Το IF εκφράζει τη σχετική βελτίωση στο χρόνο ημιζωής (το $IF_x=2$ υποδηλώνει ότι ο χρόνος ημιζωής της παραλλαγής x είναι διπλέωιος από αυτόν του άγριου τύπου στο ίδιο πείραμα).

Με βάση μια εκτίμηση των διακυμάνσεων των αντιγράφων σε ένα πείραμα το IF < 0.7 ή IF > 1.3 θεωρείται σημαντικό.

40 Η μονάδα του kz είναι (ημέρα)⁻¹.

	Παραγγανί α	ο. Πειράματος	πεχά δ χωρίς προπ. k") IF")	πεχά 8 + αλκαλάση k _p IF	πεχά 10 χωρίς πρωτ. k _p 1F
5	Άγριος τύπος	3	0,02	0,48	0,19
		· 5	0,02	0,40	0,16
		6	0,00	0,34	0,09
		7.	0,01	0,52	0,22
		8 a	0,01	0,50	0,09
10		ь	0,01	0,52	0,07
	D96N	3	0,00	0,21 2,3	0,15 1,3
		5	0,02	0,26 1,6	n.d.
	D111N	3	0,00	0,50 1	0,16 1,2
15		5	0,02	0,31 1,3	0,13 1,2
	E56Q	3	0,01	0,22 2,2	0,14 1,4
	D96L	6	0,01	0,17 2	0,08 1,2
		7	0,00	0,23 2,3	0.09 2,6
	R209A/E210A/D96L	7	0,02	0,36 1,4	0,10 2,3
20	E210Q/D242N/D254N	7	0,02	0,49 1	n.d.

Στο απορουπαντικό σε πεχά 8 το ^{*)}k είναι σε όλες τις περιπτώσεις πολύ μικρό, και λόγω του σύντομου χρόνου αποθήκευσης (7 ημέρες, περίπου το 90% της παραμένουσας δραστικότητας) δεν προσδιορίζεται με μεγάλη ακρίβεια. Έτσι το IF δεν υπολογίστηκε.

Συμπερασματικά ένας αριθμός των ελεγχθέντων παραλλαγών έχει βελτιωμένη αντοχή στην πρωτεολυτική αποδόμηση, και σχεδόν όλες είχαν βελτιωμένη αντοχή σε αλκαλικές συνθήκες.

Παράδειγμα 12

25

30

35

40

Ειδιχή δραστικότητα

Για τις ακολούθως δεικνυόμενες παφαλλαγές λιπάσης μετρήθηκε μια μεγαλύτερη ειδική διαστικότητα (ποσύτητες διασπώμενων μορίων υποστρώματος ανά μονάδα χρόνου ανά μονάδα ποσότητας) συγκριτικά με τον άγριο τύπο (wt). Αυτό σημαίνει ότι αυτές οι λιπάσες έχουν μια ανώτερη απόδοση υδρόλυσης του πραγματικού υποστρώματος.

Οι λιπάσες ζυμώθηκαν και καθαφίστηκαν με τον ίδιο τρόπο. Οι καθαφισμένες λιπάσες ελέχθηκαν με ένα τυπικό προσδιοφισμό LU (Αναλυτική μέθοδος, εσωτεφικός αφιθμός NOVO NORDISK AF 95/6-GB 1991,02,07). Το δείγμα αναλύθηκε δύο φοφές, και οι μέσες τιμές καταχωφήκαν σε πίνακα. Η ποσότητα της πρωτείνης εκτιμήθηκε με μετρήσεις οπτικής πυκνότητας με φασματοφωτόμετρο Shimadzu, χρησιμοποιώντας μήκος κύματος 280 nm. Το δείγμα θεωρήθηκε καθαφό όταν η αναλογική τιμή του OD280 διαιρούμενη δια του OD260 ήταν μεγαλύτερη από 1,6, μαζί με μια μόνη ζώνη ηλεκτροφόρησης πηκτής SDS πολυακρυμιδίου.

	Humicola lanuginosa	Ειδική δραστικότητα LU/OD280
	D111N	4290°
	E56A	4890°
	L206V	4750
45	R209*/E210*	6686
	R209A/E210A/D96L	4818
	wt	3790
	*δοχιμάστηκαν μόνο άπαξ.	

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑΣ

	(1) ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
5	(i) KATAXΩPHTHΣ: Novo Nordisk A/S
	(ii) ΤΤΤΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΕΥΡΕΣΗΣ: Παραλλαγές λιπάσης
	(iii) ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΩΝ: 2
	(iv) ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
	(A) ΠΑΡΑΛΗΠΤΗΣ: Novo Nordisk A/S
10	(Β΄) ΟΔΟΣ: Novo Alic
	(C) ΠΟΛΗ: Bagsvacrd
	(Ε) ΧΩΡΑ: Δανία
	(F) TAX. ΚΩΔΙΚΑΣ: 2880
15	(ν) ΑΝΑΓΝΩΣΙΜΗ ΜΟΡΦΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ:
	(Α) ΤΥΠΟΣ ΜΕΣΟΥ: Δισκέτα floppy
	(Β) ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ: ΙΒΜ ΡΟ συμβατός
	(C) AEITOYPIIKO EYETHMA: PC-DOS/MS-DOS
	(D) AEITOYPTIKO ПРОГРАММА: Patent In Release #1.0, Version #1.25
20	
	(νὶ)ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΤΡΕΧΟΥΣΑΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ:
•	(Α) ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΉΣ:
	(Β) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ:
	(С) КАТНГОРІА:
25	
	(νίι) ΔΕΔΟΜΈΝΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΈΝΗΣ ΚΑΤΑΘΈΣΗΣ:
	(Α) ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΈΣΗΣ: DK 2196/90
	(Β) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ: 13 ΣΕΠ. 1990
30	(νii) ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ:
	(Α) ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ: DK 2194/90
	(Β) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ: 13 ΣΕΠ: 1990
	(vii) ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ:
35	(Α) ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ: DK 2195/90
	(Β) ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ: 13 ΣΕΠ. 1990
	(νίϊ) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ/ΠΡΑΚΤΟΡΑ
	(A) ONOMA: Thalsoe-Madsen, Birgit
40	(C) ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ/ΣΥΝΟΨΗΣ: 3520,204-WO
	(α) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
	(A) THΛΕΦΩΝΟ: +45 4444 8888
	(B) TELEFAX: +45 4449 3256
45	(C) TELEX: 37304

290

- (2) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΈΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ SEQ ID NO: 2:
- (i) ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑΣ:
- (Α) ΜΗΚΟΣ: 291 αμινοξέα
- (Β) ΤΥΠΟΣ: αμινοξύ
- (D) ΤΟΠΟΛΟΓΙΑ: γραμμική
- (ii) ΤΥΠΟΣ ΜΟΡΙΟΥ: πρωτείνη
- (xì) ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑΣ: SEQ ID NO: 2:

Met Arg Ser Ser Leu Val Leu Phe Phe Val Ser Ala Trp Thr Ala Leu
1 10 15

Ala Ser Pro Ile Arg Arg Glu Val Ser Gln Asp Leu Phe Asn Gln Phe 20 25 30

Asn Leu Phe Ala Gln Tyr Ser Ala Ala Ala Tyr Cys Gly Lys Asn Asn 35 40 45

Asp Ala Pro Ala Gly Thr Asn Ile Thr Cys Thr Gly Asn Ala Cys Pro
50 55 60

Glu Val Glu Lys Ala Asp Ala Thr Phe Leu Tyr Ser Phe Glu Asp Ser 65 70 75 80

Gly Val Gly Asp Val Thr Gly Phe Leu Ala Leu Asp Asn Thr Asn Lys
85 90 95

Leu Ile Val Leu Ser Phe Arg Gly Ser Arg Ser Ile Glu Asn Trp Ile 100 105 110

Gly Asn Leu Asn Phe Asp Leu Lys Glu Ile Asn Asp Ile Cys Ser Gly
115 120 125

Cys Arg Gly His Asp Gly Phe Thr Ser Ser Trp Arg Ser Val Ala Asp 130 135 140

Thr Leu Arg Gln Lys Val Glu Asp Ala Val Arg Glu His Pro Asp Tyr 145 150 155 160

Arg Val Val Phe Thr Gly His Ser Leu Gly Gly Ala Leu Ala Thr Val 165 170 175

Ala Gly Ala Asp Leu Arg Gly Asn Gly Tyr Asp Ile Asp Val Phe Ser

180 185 190

Tyr Gly Ala Pro Arg Val Gly Asn Arg Ala Phe Ala Glu Phe Leu Thr
195 200 205

Val Gln Thr Gly Gly Thr Leu Tyr Arg Ile Thr His Thr Asn Asp Ile 210 215 220

Val Pro Arg Leu Pro Pro Arg Glu Phe Gly Tyr Ser His Ser Ser Pro 225 230 235 240

Glu Tyr Trp Ile Lys Ser Gly Thr Leu Val Pro Val Thr Arg Asn Asp 245 250 255

Ile Val Lys Ile Glu Gly Ile Asp Ala Thr Gly Gly Asn Asn Gln Pro 260 265 270

Asn Ile Pro Asp Ile Pro Ala His Leu Trp Tyr Phe Gly Leu Ile Gly 275 280 285

Thr Cys Leu 290

EP/15153

5

10

15

20

25

30

35

40

ΑΞΙΩΣΕΙΣ

- 1. Μια ενζυματικώς δραστική παραλλαγή λιπάσης από μια γονική λιπάση η οποία γονική λιπάση περιλαμβάνει μια χαταλυτική τριάδα δίχην θρυψίνης περιλαμβάνουσα μια δραστική σερίνη κείμενη σε ένα κια' εξοχήν υδρόφοβο, επιμήχη θύλακα σύνδεσης του μορίου της λιπάσης, και περιλαμβάνουσα μια επιφανειαχή δομή βρόχου η οποία καλύπτει την ενεργή σερίνη όταν η λιπάση βρίσκεται σε ανενεργή μορφή, η οποία επιφανειακή δομή βρύχου μετατοπίζεται προς έχθεση των χαταλοίπων ενεργών χέντρων όταν η λιπάση ενεργοποιείται μέσω αυτών δημιουργώντας μια λιπιδική ζώνη επαφής κείμενη στο τμήμα της δομής λιπάσης που περιέχει το ενεργό κατάλοιπο σερίνης που συνίσταται από μια επιφάνεια με αυξημένο επιφανειακό υδρόφοβο χαρακτήρα (υδροφοβία) η οποία αλληλαντιδρά με το λιπιδικό υπόστρωμα στην ή κατά τη διάρκεια της υδρόλυσης, όπου το ηλεκτροστατικό φορτίο ή/και η υδροφοβία της λιπιδικής ζώνης επαφής έχει μεταβληθεί μέσω εξάλειψης ή αντικατάστασης ενός ή περισσότερων αρνητικά φορτισμένων κατάλοιπων αμινοξέων της λιπιδικής ζώνης επαφής μέσω ουδέτερου ή θετικά φορτισμένου κατάλοιπου (-ων) αμινοξέων, ή/και μέσω της αντικατάστασης ενός ή περισσότερων ουδέτερων κατάλοιπων αμινοξέων με θετικώς φορτισμένο κατάλοιπο (-α) αμινοξέων, ή/και με εξάλειψη ή αντικατάσταση ενός ή περισπότερων υδρόφιλων καταλοίπων αμινοξέων με υδρόφοβο κατάλοιπο (-α) αμινοξέων, υπό τον όρο ότι η ρηθείσα παραλλαγή λιπάσης είναι διαφορετική από τις παραλλαγές μιας τέτοιας γονικής λιπάσης απομονόκημη από τον Pseudomonas putida ATCC 53552, στην οποία το Gln στη θέση 127 έχει αντικατασταθεί με Arg ή/και το κατάλοιπο Phe στη θέση 207 έχει αντικατασταθεί με Thr, Gly, Lys ή Ala.
- 2. Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 1, όπου ένα ή περισσότερα κατάλοιπα γλουταμινικού οξέος ή ασπαρτικού οξέος της ρηθείσας λιπιδικής ζώνης επαφής έχουν αντικατασταθεί με γλουταμίνη, ασπαραγίνη, αλανίνη, λευκίνη, βαλίνη, σερίνη, θρεονίνη, λυσίνη ή αργινίνη.

3. Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 1 ή 2, όπου η γονική λιπάση είναι μια μικροβιακή λιπάση.

4. Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 3, όπου η γονική λιπάση είναι μια μυκητιακή λιπάση, κατά προτίμηση εξαγόμενη από ένα στέλεχος του Humicola ή Rhizonucor.

5. Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 4, όπου η γονική λιπάση είναι μια λιπάση Rhizomucor miehei.

Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 5, όπου ένα ή περιστότερα κατάλοιπα αμινοξέα αντικαθίστανται ως ακολούθως:

D91N,K.R.A,V,L,S,T-D256N,K,R.A,V,L,S,T-D226N,K,R.A,V,L,S,T-D61N,K,R.A,V,L,S,T-D113N,K,R.A,V,L,S,T-£201Q,K,R.A,V,L,S,T-£0243N,K,R.A,V,L,S,T.

45. 7. Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 4, όπου η γονική λιπάση είναι μια λιπάση Humicola lanuginosa.

8. Μια παριόλαγή λιπισης σύμφωνα με την αξίωση 7, απου ένα ή περισιώτερα κατάσοιπα αμανοξέα αντικαθιστανται ως ακολούθως:

```
E87Q,K,R,A,N,T.S,L,V
5
         D254N,K,R,A,Q,T.S.L,V.
         D242N,K,R,A,Q,T,S,L,V.
         E210Q,K,R,A,N,T,S,L,V.
         E56Q,K,R,A,N,T.S.L,V-
         D96N,K,R,A,Q,T,S,L,V-
10
         D111N,K,R,A,Q,T,S,L,V.
         D62A,Q,N,T,S,K,R,L,V·
         E219A,Q,N,T,S,K,R,L,V-
         E234A,Q.N,T,S,K,R,L,V
         E57A,Q,N,T,S,K,R,L,V·
15
         E99A,Q,N,T,S,K,R,L,V
         D27A,Q,N,T,S,K,R,L,V
         E239A,Q,N,T,S,K,R,L,V.
         T267K,R.
         S85K.R·
20
         T226K_R-
         N88K,R.
         N92K,R.
         I255K,R-
25
         1202K,R-
         L206K, R
         R209A-
         L259K, R.
         ٧203K,R· ή
30
         L227K, R· ειδιχότερα μια παραλλαγή λιπάσης περιλαμβάνουσα τις αχόλουθες αντιχαταστάσεις:
         E87Q + D254N + D242N + E210Q-
         E87Q + D254N + E210Q-
         D96N + E87Q + D254N-
35
         R209A + E210A-
         R209A + R210A + D96L· ή
         E210Q + D242N + D254N
```

- Μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με την αξίωση 3, όπου η γονική λιπάση είναι μια λιπάση ζυμομύκητα, π.χ.
 εξαγόμενη από ένα στέλεχος Candida, ή μια βακτηριακή λιπάση, π.χ. εξαγόμενη από ένα στέλεχος Pseudomonas.
 - 10. Μια δομή DNA περιλημβάνουσα μια αλληλουχία DNA κωδικοποιούσα μια παφαλλαγή λιπάσης σύμφωνα με οποιαδήποτε των αξίωσεων 1-9.
- 45 11. Ένας ανασυνδυασμένος φορέας έκφρασης ο οποίος φέρει μια δομή DNA σύμφωνα με την αξίωση 10.

- 12. Ένα κέτταμο το οποίο μεταμουφώνεται με μια δομή DNA αύμφωνα με την αξίωση 33 ή ένα φουέα αύμφυνα με την αξίωση 11.
- 13. Ένα κύτταρο σύμφωνα με τη αξίωση 12 το οποίο είναι ένα μυκητιακό κύτταρο. π.χ. ανήκον στο γένος Aspergillus. όπως Λ. niger. Λ. oryzae, ή Α. nidulans ένα κύτταρο ζυμομύκητα. π.χ. ανήκον σε ένα στέλεχος Saccharomyces, όπως S. cerevisiae, ή ένα μεθυλοτροφικό ζυμομύκητα από το γένος Hansenula, όπως H. polymorpha. ή Phichia, όπως P. pastoris ή ένα βακτηριακό κύτταρο. π.χ. που ανήκει σε ένα στέλεχος Bacillus. όπως Β. subulis, ή Β. lenaus.

5

15

20

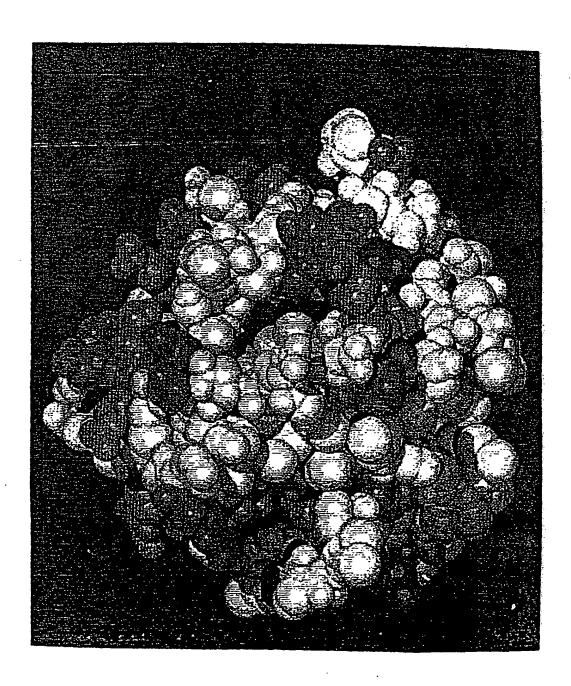
- 14. Ένα κύτισμο σύμφωνα με την αξίωση 12 το οποίυ είναι ένα φυτικό κύτισμο, π.χ. που ανήκει ιπα Solanaceae, όπως Solanum tuberosum, ή Nicotiana tabàcum.
 - 15. Μια μέθοδος παραγωγής μιας παραλλαγής λιπάσης σύμφωνα με οποιαδήποτε των αξιώσεων 1-9, όπου ένα κύτταρο σύμφωνα με οποιαδήποτε των αξιώσεων 12-14 καλλιεργείται ή αναπτύσσεται υπό συνθήκες αγώγιμες στην παραγωγή της παραλλαγής λιπάσης, και επομένως η παραλλαγή λιπάσης ανακτάται από την καλλιέργεια ή το φυτό.
 - 16. Ένα απορυναντικό πρόσθετο περιέχον μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με οποιαδήποτε από τις αξιώσεις 1-9, κατ' επιλογήν με τη μορφή μη κονιώδους κόκκου, σταθεροποιημένου υγρού ή προστατευμένου ενζύμου.
 - 17. Ένα απορουπαντικό πρόσθετο σύμφωνα με την αξίωση 16 το οποίο περιλαμβάνει 0.02-200 χλστγρ. ενζυμικής πρωτεΐνης/γρ. του πρόσθετου.
 - 18. Ένα απορουπαντικό ποδοθετο σύμφωνα με την αξίωση 16 ή 17 το οποίο επιπροσθέτως περιέχει ένα άλλο ένζυμο όπως μια πρωτεάση, αμυλάση, υπεροξειδάση ή/και κυτταρινάση.
 - 19. Μια απορουπαντική σύνθεση περιέχουσα μια παραλλαγή λιπάσης σύμφωνα με οποιαδήποτε των αξιώσεων 1-9.
- 30 20. Μια απορρυπαντική σύνθειτη σύμφωνα με την αξίωση 19 η οποία επιπροσθέτως περιέχει ένα άλλο ένζυμο όπως μια πρωτεάση, αμυλάση, υπεροξειδάση ή/και κυτταρινάση:

ΤΙΤΛΟΣ

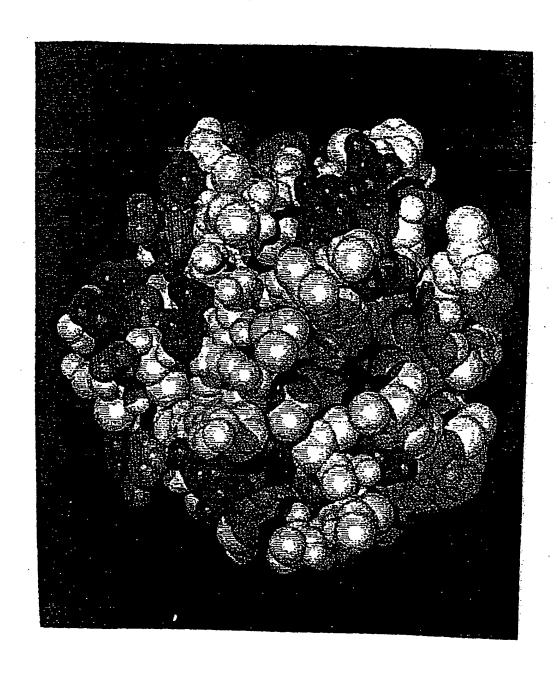
Παραλλαγές λιπάσης

Περίληψη

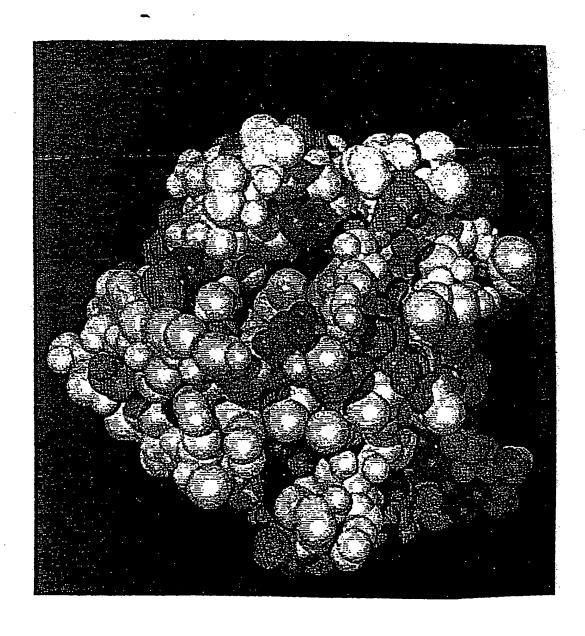
Οι λιπάσες που περιέχουν μια δίκην θρυψίνης καταλυτική τριάδα περιλαμβάνουσα μια ενεργή σερίνη κείμενη σε ένα κατ' εξοχήν υδρόφοβο, επιμήκη θύλακα σύνδεσης του μορίου της λιπάσης, ο οποίος θύλακας αποτελεί μέρος της και περιβάλλεται από μια λιπιδική ζώνη επαφής, μεταλλάσσονται μέσω εξάλειψης ή αντικατάστασης ενός ή περισσότερων καταλοίπων αμινοξέων στη λιπιδική ζώνη επαφής έτσι ώστε να μεταβάλλεται το ηλεκτροστατικό φορτίο ήλαι ο υδρόφοβος χαρακτήρας της λιπιδικής ζώνης επαφής, ή έτσι ώστε να μεταβάλλεται η επιφανειακή συμμορφία της λιπιδικής ζώνης επαφής της λιπιδικής ζώνης επαφής της λιπιδικής δώνης επαφής της λιπιδικής.

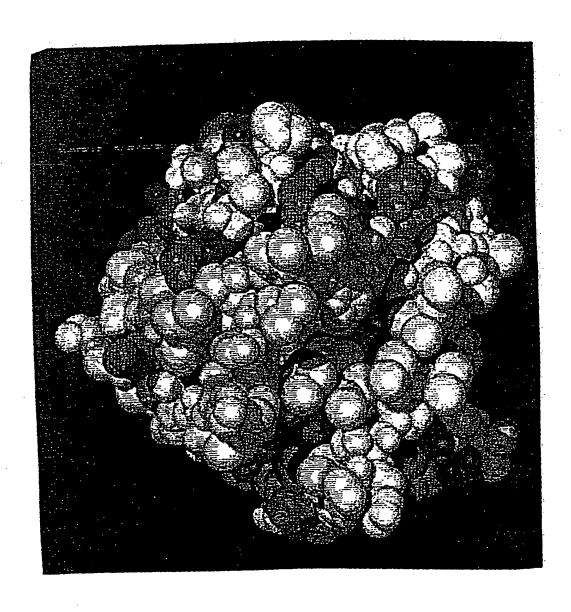
Εικ. 1α

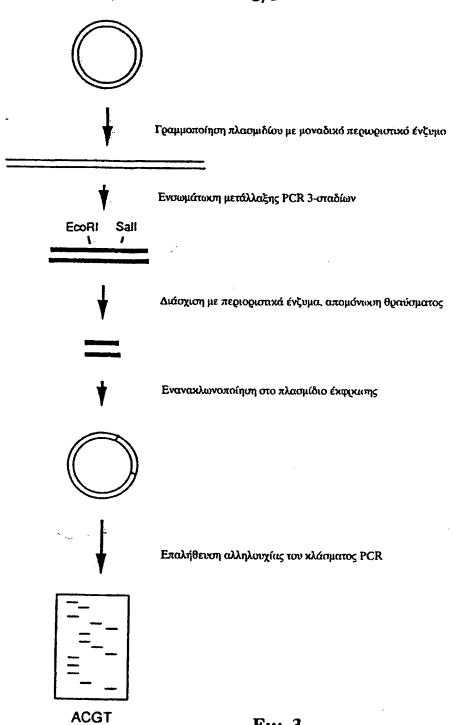
Εικ. 1β

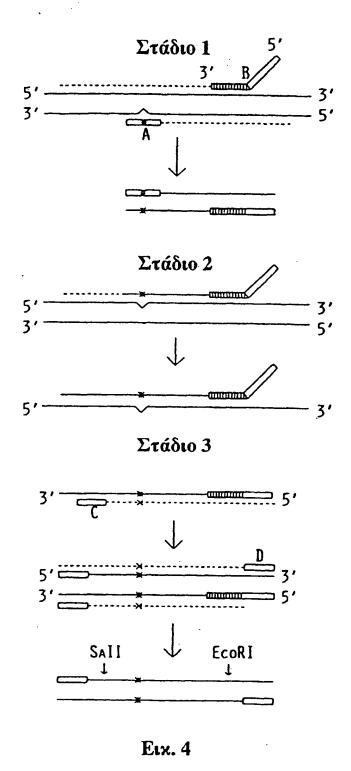
Εικ. 2α

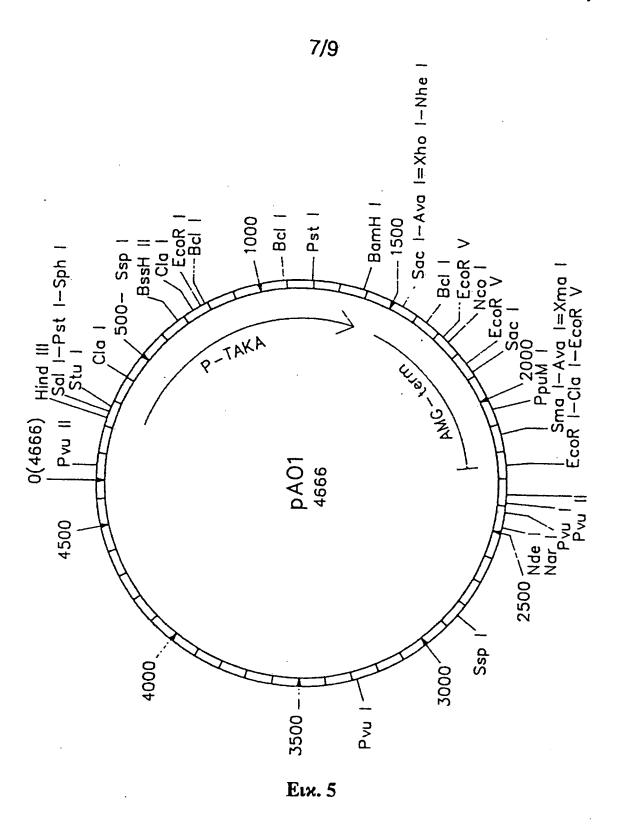

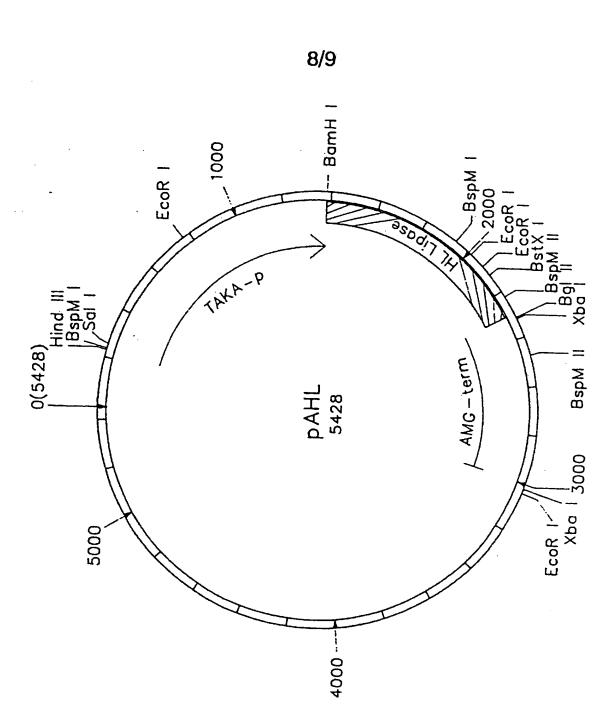
Εικ. 2β

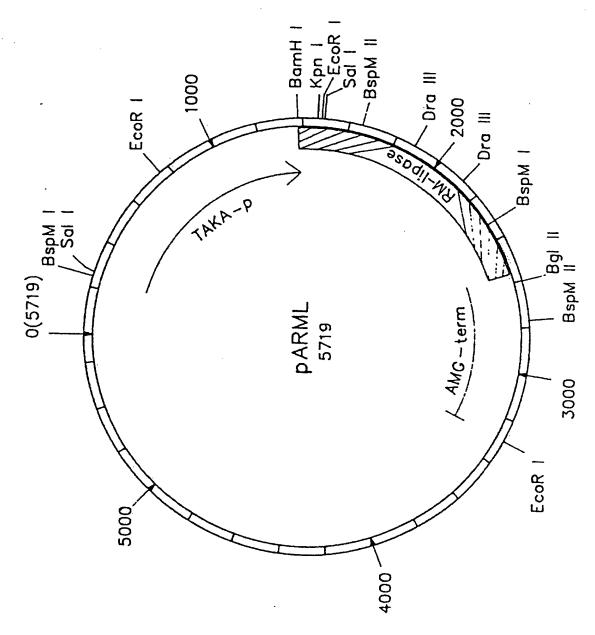
Eix. 3

Eix. 6

Eix. 7

This Page is Inserted by IFW Indexing and Scanning Operations and is not part of the Official Record

BEST AVAILABLE IMAGES

Defective images within this document are accurate representations of the original documents submitted by the applicant.

Defects in the images include but are not limited to the items checked:

☐ BLACK BORDERS	
☐ IMAGE CUT OFF AT TOP, BOTTOM	A OR SIDES
☐ FADED TEXT OR DRAWING	
☐ BLURRED OR ILLEGIBLE TEXT O	R DRAWING
☐ SKEWED/SLANTED IMAGES	
COLOR OR BLACK AND WHITE PI	HOTOGRAPHS
☐ GRAY SCALE DOCUMENTS	
☐ LINES OR MARKS ON ORIGINAL I	OCUMENT
REFERENCE(S) OR EXHIBIT(S) SU	BMITTED ARE POOR QUALITY
D	

IMAGES ARE BEST AVAILABLE COPY.

As rescanning these documents will not correct the image problems checked, please do not report these problems to the IFW Image Problem Mailbox.